

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 85

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

57. sējums
2014. gada 22. marts

Paziņojums Nr. Saturs Lappuse

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2014/C 85/01 Eiropas Savienības Tiesas pēdējā publikācija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* OV C 78, 15.3.2014. 1

V Atzini

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2014/C 85/02 Lieta C-292/11 P: Tiesas (virspalāta) 2014. gada 15. janvāra spriedums — Eiropas Komisija/Portugāles Republika (Apelācija — Tiesas sprieduma, ar kuru ir konstatēta pienākumu neizpilde, izpilde — Kavējuma nauda — Samaksas pieprasījums — Valsts tiesību aktu, kas ir pamatā pienākumu neizpildei, atcelšana — Komisijas vērtējums attiecībā uz dalībvalsts pasākumiem, ko tā ir veikusi, lai izpildītu Tiesas spriedumu — Robežas — Kompetences sadalījums starp Tiesu un Vispārējo tiesu) 2

2014/C 85/03 Lieta C-67/12: Tiesas (desmitā palāta) 2014. gada 16. janvāra spriedums — Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2002/91/EK — Ēku energoefektivitāte — 3., 7. un 8. pants — Nepilnīga transponēšana) 2

LV

Cena:
EUR 3

(Turpinājums nākamajā lappusē)

2014/C 85/04	Lieta C-176/12: Tiesas (virspalāta) 2014. gada 15. janvāra spriedums (<i>Cour de cassation</i> (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Association de médiation sociale/Union locale des syndicats CGT</i> u.c. (Sociālā politika — Direktīva 2002/14/EK — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 27. pants — Personāla pārstāvju institūciju ieviešanas sasaiste ar atsevišķiem nodarbināto darbinieku sliekšņiem — Sliekšņu aprēķināšana — Valsts tiesiskais regulējums, kas ir pretrunā Savienības tiesībām — Valsts tiesas loma) 3	3
2014/C 85/05	Lieta C-226/12: Tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 16. janvāra spriedums (<i>Audiencia Provincial de Oviedo</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Constructora Principado S.A./José Ignacio Menéndez Álvarez</i> (Direktīva 93/13/EEK — Patērētāju līgumi — Nekustamā īpašuma pārdevuma līgums — Negodīgi noteikumi — Vērtējuma kritēriji) 3	3
2014/C 85/06	Lieta C-270/12: Tiesas (virspalāta) 2014. gada 22. janvāra spriedums — Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste/Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome (Regula (ES) Nr. 236/2012 — Īsā pārdošana un daži kreditriska mijmaiņas darījumu aspekti — 28. pants — Spēkā esamība — Juridiskais pamats — Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei piešķirtās ierobežotās pilnvaras ārkārtas apstākļu gadījumā) 4	4
2014/C 85/07	Lieta C-300/12: Tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 16. janvāra spriedums (<i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Finanzamt Düsseldorf-Mitte/Ibero Tours GmbH</i> (Pievienotās vērtības nodoklis — Ceļojumu aģentu darījumi — Atlaižu piešķiršana ceļotājiem — Pakalpojuma, kas sniegts saistībā ar starpniecības darbību, nodokļa bāzes noteikšana) 4	4
2014/C 85/08	Lieta C-328/12: Tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 16. janvāra spriedums (<i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Ralph Schmid (Aletta Zimmermann)</i> maksātnespējas administratori/ <i>Lilly Hertel</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regula (EK) Nr. 1346/2000 — Maksātnespējas procedūras — Ar maksātnespēju pamatota atcelšanas prasība — Atbildētāja domicils trešajā valstī — Tās dalībvalsts tiesas piekritība, kurā atrodas parādnieka galveno interešu centrs) 5	5
2014/C 85/09	Lieta C-371/12: Tiesas (otrā palāta) 2014. gada 23. janvāra spriedums (<i>Tribunale di Tivoli</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Enrico Petillo, Carlo Petillo/Unipol</i> (Civiltiesiskās atbildības apdrošināšana saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu — Direktīva 72/166/EEK, Direktīva 84/5/EEK, Direktīva 90/232/EEK un Direktīva 2009/103/EEK — Ceļu satiksmes negadījums — Nemateriāls kaitējums — Atlīdzība — Valsts tiesību aktu noteikumi, ar kuriem paredz aprēķināšanas kārtību saistībā ar ceļu satiksmes negadījumiem, kas ir mazāk labvēlīga cietušajiem nekā kopējā civiltiesiskās apdrošināšanas sistēmā paredzētā — Atbilstība šīm direktīvām) 5	5
2014/C 85/10	Lieta C-378/12: Tiesas (otrā palāta) 2014. gada 16. janvāra spriedums (<i>Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London</i> (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Nnamdi Onuekwere/Secretary of State for the Home Department</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2004/38/EK — 16. panta 2. un 3. punkts — Savienības pilsoņu ģimenes locekļu, kuri ir trešo valstu pilsoņi, pastāvīgās uzturēšanās tiesības — Šo pilsoņu ieslodzījumā pavadīto laikposmu ņemšana vērā) 6	6
2014/C 85/11	Lieta C-400/12: Tiesas (otrā palāta) 2014. gada 16. janvāra spriedums (<i>Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London</i> (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Secretary of State for the Home Department/M. G.</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2004/38/EK — 28. panta 3. punkta a) apakšpunkts — Aizsardzība pret izraidīšanu — Desmit gadu perioda aprēķināšanas metode — Ieslodzījuma periodu ņemšana vērā) 7	7

2014/C 85/12	Lieta C-423/12: Tiesas (ceturtā palāta) 2014. gada 16. janvāra spriedums (<i>Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen</i> (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Flora May Reyes/Migration-sverket</i> (Prejudiciāls nolēmums — Direktīva 2004/38/EK — Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesības brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā — Tiesības uzturēties dalībvalsts teritorijā trešās valsts pilsonim, kas ir personas, kurai ir tiesības šajā dalībvalstī uzturēties, tiešs pēcnācējs — “Apgādībā” esošas personas jēdziens) 7	7
2014/C 85/13	Lieta C-429/12: Tiesas (otrā palāta) 2014. gada 16. janvāra spriedums (<i>Oberlandesgericht Innsbruck</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Siegfried Pohl/ÖBB Infrastruktur AG</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vienlīdzīga attieksme nodarbinātības un profesijas jomā — Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. pants — LESD 45. pants — Direktīva 2000/78/EK — Atšķirīga attieksme vecuma dēļ — Atsauces datuma noteikšana ierindošanai nākamajā darba samaksas kategorijā — Noilguma termiņš — Efektivitātes princips) 8	8
2014/C 85/14	Lieta C-481/12: Tiesas (otrā palāta) 2014. gada 16. janvāra spriedums (<i>Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas</i> (Lietuva) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>UAB “Juvelta”/VĮ “Lietuvos prabavimo rūmai”</i> (Preču brīva aprīte — LESD 34. pants — Importa kvantitatīvie ierobežojumi — Pasākumi ar līdzvērtīgu iedarbību — Dārgmetālu izstrādājumu tirdzniecība — Zīmogs — Ar importa dalībvalsts tiesisko regulējumu noteiktas prasības) 9	9
2014/C 85/15	Lieta C-558/12 P: Tiesas (sestā palāta) 2014. gada 23. janvāra spriedums — Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)/riha <i>WeserGold Getränke GmbH & Co. KG</i> (agrāk — <i>Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG</i>), <i>Lidl Stiftung & Co. KG</i> (Apelācija — Kopienas preču zīme — Vārdiska preču zīme “WESTERN GOLD” — Valsts, starptautisku un Kopienas vārdisku preču zīmju “WeserGold”, “Wesergold” un “WESERGOLD” īpašnieka iebildumi) 9	9
2014/C 85/16	Lieta C-45/13: Tiesas (ceturtā palāta) 2014. gada 16. janvāra spriedums (<i>Oberster Gerichtshof</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Andreas Kainz/Pantherwerke AG</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Jurisdikcija civillietās un komercietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — Atbildība par produktu ar trūkumiem — Prece, ko ražo vienā dalībvalstī un pārdod citā dalībvalstī — Jēdziena “vieta, kur iestāties vai var iestāties notikums, kas rada kaitējumu” interpretācija — Kaitējumu izraisījušā notikuma iestāšanās vieta) 10	10
2014/C 85/17	Lieta C-371/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 2. jūlijā iesniedza <i>Tribunalul Sibiu</i> (Rumānija) — <i>SC Schuster & Co Ecologic SRL/Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu</i> 10	10
2014/C 85/18	Lieta C-654/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 10. decembrī iesniedza <i>Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság</i> (Ungārija) — <i>Delphi Hungary Autóalkatrész Gyártó Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV)</i> 10	10
2014/C 85/19	Lieta C-656/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 12. decembrī iesniedza <i>Nejvyšší soud České republiky</i> (Čehijas Republika) — <i>L/M, R un K</i> 11	11
2014/C 85/20	Lieta C-658/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 12. decembrī iesniedza <i>Landgericht Hannover</i> (Vācija) — <i>Wilhelm Spitzner, Maria-Luise Spitzner/TUIfly GmbH</i> 12	12

2014/C 85/21	Lieta C-665/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 16. decembrī iesniedza <i>Tribunal do Trabalho de Lisboa</i> (Portugāle) — <i>Sindicato Nacional dos Profissionais de Seguros e Afins/Via Directa — Companhia de Seguros SA</i>	12
2014/C 85/22	Lieta C-666/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 16. decembrī iesniedza <i>Finanzgericht Düsseldorf</i> (Vācija) — <i>Rohm Semiconductor GmbH/Hauptzollamt Krefeld</i>	12
2014/C 85/23	Lieta C-668/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 16. decembrī iesniedza <i>Curtea de Apel Suceava</i> (Rumānija) — <i>Casa Județeană de Pensii Botoșani/Evangeli Paraskevopoulou</i>	13
2014/C 85/24	Lieta C-669/13 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2013. gada 16. oktobra spriedumu lietā T-328/12 <i>Mundipharma GmbH/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs</i> (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2013. gada 16. decembrī iesniedza <i>Mundipharma GmbH</i>	13
2014/C 85/25	Lieta C-672/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 17. decembrī iesniedza <i>Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiuma</i> (Ungārija) — <i>OTP Bank Nyrt./Magyar Állam és Magyar Államkincstár</i>	14
2014/C 85/26	Lieta C-680/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 20. decembrī iesniedza <i>Landgericht Frankfurt am Main</i> (Vācija) — <i>Condor Flugdienst GmbH/Andreas Plakolm</i>	14
2014/C 85/27	Lieta C-684/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 23. decembrī iesniedza <i>Vestre Landsret</i> (Dānija) — <i>Johannes Demmer/Fødevareministeriets Klagecenter</i>	14
2014/C 85/28	Lieta C-691/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 22. oktobrī iesniedza <i>Conseil d'État</i> (Francija) — <i>Les Laboratoires Servier SA/Ministre des affaires sociales et de la santé un Ministre de l'Économie et des Finances</i>	16
2014/C 85/29	Lieta C-5/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 7. janvārī iesniedza <i>Finanzgericht Hamburg</i> (Vācija) — <i>Kernkraftwerke Lippe-Ems GmbH/Hauptzollamt Osnabrück</i>	16
2014/C 85/30	Lieta C-25/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 20. janvārī iesniedza <i>Conseil d'État</i> (Francija) — <i>Union des syndicats de l'immobilier (UNIS)/Ministre du travail, de l'emploi, de la formation professionnelle et du dialogue social, Syndicat national des résidences de tourisme (SNRT) u.c.</i>	17
2014/C 85/31	Lieta C-26/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 20. janvārī iesniedza <i>Conseil d'État</i> (Francija) — <i>Beaudout Père et Fils SARL/Ministre du travail, de l'emploi, de la formation professionnelle et du dialogue social, Confédération nationale de la boulangerie et boulangerie-pâtisserie française, Fédération Générale Agroalimentaire — CFDT u.c.</i>	17
2014/C 85/32	Lieta C-29/14: Prasība, kas celta 2014. gada 21. janvārī — Eiropas Komisija/Polijas Republika	17
2014/C 85/33	Lieta C-36/14: Prasība, kas celta 2014. gada 24. janvārī — Eiropas Komisija/Polijas Republika	18

Vispārējā tiesa

2014/C 85/34	Lieta T-642/13: Prasība, kas celta 2013. gada 2. decembrī — <i>Wolverine International</i> /ITSB — <i>BH Stores</i> (“ <i>cushe</i> ”)	20
2014/C 85/35	Lieta T-678/13: Prasība, kas celta 2013. gada 13. decembrī — <i>AEMN</i> /Parlaments	20
2014/C 85/36	Lieta T-679/13: Prasība, kas celta 2013. gada 16. decembrī — <i>AEMN</i> /Parlaments	21
2014/C 85/37	Lieta T-689/13: Prasība, kas celta 2013. gada 20. decembrī — <i>Bilbaina de Alquitranes</i> u.c./Komisija	21
2014/C 85/38	Lieta T-27/14: Prasība, kas celta 2014. gada 10. janvārī — Čehijas Republika/Komisija	22
2014/C 85/39	Lieta T-30/14: Prasība, kas celta 2014. gada 13. janvārī — <i>Laverana</i> /ITSB (“ <i>BIO — INGRÉDIENTS VÉGÉTAUX — PROPRE FABRICATION</i> ”)	22
2014/C 85/40	Lieta T-79/14: Prasība, kas celta 2014. gada 5. februārī — <i>Secop</i> /Komisija	23

Eiropas Savienības Civildienesta tiesa

2014/C 85/41	Lieta F-65/12: Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 11. februāra spriedums — <i>Armani</i> /Komisija (Civildienests — Atalgojums — Ģimenes pabalsti — Tiesības uz apgādājamā bērna pabalstu — Apgādājams bērns — Prasītāja laulātās bērns)	25
2014/C 85/42	Lieta F-73/12: Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2014. gada 12. februāra spriedums — <i>Bodson</i> u.c./EIB (Civildienests — EIB personāls — Darba attiecību līgumiskais raksturs — EIB darba samaksas un atalgojuma progresīvas paaugstināšanas reforma)	25
2014/C 85/43	Lieta F-83/12: Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2014. gada 12. februāra spriedums — <i>Bodson</i> u.c./EIB (Civildienests — EIB personāls — Darba attiecību līgumiskais raksturs — Darba samaksa — EIB prēmiju sistēmas reforma)	26
2014/C 85/44	Lieta F-97/13: Prasība, kas celta 2013. gada 20. decembrī — <i>ZZ</i> /FRA	26
2014/C 85/45	Lieta F-112/13: Prasība, kas celta 2013. gada 27. novembrī — <i>ZZ</i> /ENISA	26
2014/C 85/46	Lieta F-3/14: Prasība, kas celta 2014. gada 10. janvārī — <i>ZZ</i> /Eiropas Aviācijas drošības aģentūra (EADA)	27
2014/C 85/47	Lieta F-5/14: Prasība, kas celta 2014. gada 17. janvārī — <i>ZZ</i> /Komisija	27

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (<i>turpinājums</i>)	Lappuse
2014/C 85/48	Lieta F-6/14: Prasība, kas celta 2014. gada 28. janvārī — ZZ/Komisija	28
2014/C 85/49	Lieta F-7/14: Prasība, kas celta 2014. gada 29. janvārī — ZZ/Komisija	28
2014/C 85/50	Lieta F-8/14: Prasība, kas celta 2014. gada 31. janvārī — ZZ/EIB	28

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

(2014/C 85/01)

Eiropas Savienības Tiesas pēdējā publikācija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

OV C 78, 15.3.2014.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 71, 8.3.2014.

OV C 61, 1.3.2014.

OV C 52, 22.2.2014.

OV C 45, 15.2.2014.

OV C 39, 8.2.2014.

OV C 31, 1.2.2014.

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (virspalāta) 2014. gada 15. janvāra spriedums — Eiropas Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-292/11 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Tiesas sprieduma, ar kuru ir konstatēta pienākumu neizpilde, izpilde — Kavējuma nauda — Samaksas pieprasījums — Valsts tiesību aktu, kas ir pamatā pienākumu neizpildei, atcelšana — Komisijas vērtējums attiecībā uz dalībvalsts pasākumiem, ko tā ir veikusi, lai izpildītu Tiesas spriedumu — Robežas — Kompetences sadalījums starp Tiesu un Vispārējo tiesu)

(2014/C 85/02)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji — P. Hetsch kā arī P. Costa de Oliveira un M. Helle)

Otra lietas dalībiece: Portugāles Republika (pārstāvji — L. Inez Fernandes un J. Arsénio de Oliveira)

Lietas dalībnieki, kas iestājušies lietā, lai atbalstītu atbildētājas prasījumus: Čehijas Republika (pārstāvji — M. Smolek un D. Hadroušek), Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji — T. Henze un J. Möller), Grieķijas Republika (pārstāvji — A. Samoni-Bantou un I. Pouli), Spānijas Karaliste (pārstāvis — N. Díaz Abad), Francijas Republika (pārstāvji — G. de Bergues, A. Adam un J. Rossi, kā arī N. Rouam), Nīderlandes Karaliste (pārstāvji — C. Wissels un M. Noort), Polijas Republika (pārstāvji — M. Szpunar un B. Majczyna), Zviedrijas Karaliste (pārstāvis — A. Falk)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2011. gada 29. marta spriedumu lietā T-33/09 Portugāle/Komisija, ar kuru Vispārējā tiesa ir atcēlusi Komisijas 2008. gada 25. novembra lēmumu C(2008) 7419, galīgā redakcija — Prasība samaksāt kavējuma naudu, kas ir jāmaksā, izpildot Tiesas 2008. gada 10. janvāra spriedumu lietā C-70/06 Komisija/Portugāle (Krājums, I-1. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina Portugāles Republikas tiesāšanās izdevumus, kas tai radušies šajā tiesvedībā;
- 3) Čehijas Republika, Vācijas Federatīvā Republika, Grieķijas Republika, Spānijas Karaliste, Francijas Republika, Nīderlandes Karaliste, Polijas Republika un Zviedrijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 252, 27.8.2011.

Tiesas (desmitā palāta) 2014. gada 16. janvāra spriedums — Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-67/12) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2002/91/EK — Ēku energoefektivitāte — 3., 7. un 8. pants — Nepilnīga transponēšana)

(2014/C 85/03)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — K. Herrmann un I. Galindo Martin)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste (pārstāvji — A. Rubio González un S. Centeno Huerta)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Visu tādu pasākumu neveikšana vai nepaziņošana paredzētajā termiņā, kas vajadzīgi, lai izpildītu

Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 16. decembra Direktīvas 2002/91/EK par ēku energoefektivitāti (OV 2003, L 1, 65. lpp.; OV Īpašais izdevums latviešu valodā: 12. nod., 2. sēj., 168. lpp.) 3., 7. un 8. pantu, tos lasot saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 19. maija Direktīvas 2010/31/ES par ēku energoefektivitāti (OV L 153, 13. lpp.) 29. pantu

Rezolutīvā daļa:

- 1) noteiktajā termiņā nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 16. decembra Direktīvas 2002/91/EK par ēku energoefektivitāti 3., 7. un 8. panta prasības, Spānijas Karaliste nav izpildījusi šajās normās paredzētos pienākumus;
- 2) Spānijas Karaliste atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 118, 21.4.2012.

Tiesas (virspalāta) 2014. gada 15. janvāra spriedums (Cour de cassation (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Association de médiation sociale/Union locale des syndicats CGT u.c.

(Lieta C-176/12) (¹)

(Sociālā politika — Direktīva 2002/14/EK — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 27. pants — Personāla pārstāvju institūciju ieviešanas sasaiste ar atsevišķiem nodarbināto darbinieku slietkšņiem — Slietkšņu aprēķināšana — Valsts tiesiskais regulējums, kas ir pretrunā Savienības tiesībām — Valsts tiesas loma)

(2014/C 85/04)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Pamatlietas puses

Prasītājs: Association de médiation sociale

Atbildētāji: Union locale des syndicats CGT, Hichem Laboubi, Union départementale CGT des Bouche-du-Rhône, Confédération générale du travail (CGT)

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Cour de cassation (Francija) — Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 11. marta

Direktīvas 2002/14/EK, ar ko izveido vispārēju sistēmu darbinieku informēšanai un uzklaušīšanai Eiropas Kopienā — Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas kopīgs paziņojums par darbinieku pārstāvību (OV L 80, 29. lpp.), normu interpretācija — Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 27., 51., 52. un 53. panta interpretācija — LES 6. panta 1. un 3. punkta interpretācija — Iespēja atsaukties uz iepriekš minētajiem tiesību noteikumiem strīdā starp indivīdiem, lai pārbaudītu direktīvas transponējošā valsts pasākuma atbilstību — Tādas valsts tiesību normas pieņemamība, ar kuru no uzņēmuma darbinieku skaita, īpaši nolūkā noteikt likumisko slietksni personāla pārstāvju institūta iedibināšanai, tiek izslēgti darbinieki, ar kuriem noslēgti konkrētas kategorijas darba līgumi

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 27. pants — viens pats vai kopā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 11. marta Direktīvas 2002/14/EK, ar ko izveido vispārēju sistēmu darbinieku informēšanai un uzklaušīšanai Eiropas Kopienā, tiesību normām, — ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja tāds valsts noteikums šīs direktīvas transponēšanai, kāds ir Francijas Darba kodeksa L. 1111-3. pants, nav saderīgs ar Savienības tiesībām, uz to nevar atsaukties strīdā starp indivīdiem, lai netiktu piemērota valsts tiesību norma, kas ir pretrunā Savienības tiesībām.

(¹) OV C 184, 23.6.2012.

Tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 16. janvāra spriedums (Audiencia Provincial de Oviedo (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Constructora Principado S.A./José Ignacio Menéndez Álvarez

(Lieta C-226/12) (¹)

(Direktīva 93/13/EEK — Patērētāju līgumi — Nekustamā īpašuma pārdevuma līgums — Negodīgi noteikumi — Vērtējuma kritēriji)

(2014/C 85/05)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Audiencia Provincial de Oviedo

Pamatlietas puses

Prasītāja: Constructora Principado S.A.

Atbildētājs: José Ignacio Menéndez Álvarez

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Audiencia Provincial de Oviedo* — Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV L 95, 29. lpp.) 3. panta 1. punkta interpretācija — Ievērojamas nelīdzsvarotības jēdziens — Vērā ņemamie kritēriji

Rezolutīvā daļa:

1) Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka:

— “ievērojamas nelīdzsvarotības” esamībai nav noteikti nepieciešams, lai izmaksām, kuras ir uzliktas patērētājam ar līguma noteikumu, attiecībā uz viņu būtu būtiska ekonomiska ietekme, ņemot vērā attiecīgā darījuma summu, bet tā var izrietēt vien no pietiekami būtiska juridiskās situācijas, kurā patērētājs kā līgumpuse tiek nostādīts atbilstīgi piemērojamajam valsts tiesiskajam regulējumam, aizskārums, vai tas būtu tiesību, kuras viņš gūst atbilstīgi šīm normām no šī līguma, satura ierobežojuma formā vai kā šķērslis to īstenošanai, vai arī kā valsts tiesību normās neparedzēta papildu pienākuma uzlikšana viņam;

— lai novērtētu ievērojamas nelīdzsvarotības iespējamo esamību, iesniedzējtiesai ir jāņem vērā preces vai pakalpojuma, par ko ir līgums, raksturs, atsaucoties uz visiem apstākļiem līguma slēgšanas brīdī, kā arī uz visiem pārējiem tā noteikumiem.

(¹) OV C 227, 28.7.2012.

Tiesas (virspalāta) 2014. gada 22. janvāra spriedums — Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste/Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-270/12) (¹)

(Regula (ES) Nr. 236/2012 — Īsā pārdošana un daži kredītriska mijmaiņas darījumu aspekti — 28. pants — Spēkā esamība — Juridiskais pamats — Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei piešķirtās iejaukšanās pilnvaras ārkārtas apstākļu gadījumā)

(2014/C 85/06)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji — A. Robinson, pārstāvis, kam palīdz J. Stratford, QC, un A. Henshaw, barrister)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments (pārstāvji — A. Neergaard un R. Van de Westelaken kā arī D. Gauci un A. Gros-Tchorbadjijska), Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — H. Legal un A. De Elera kā arī E. Dumitriu-Segnana)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Spānijas Karaliste (pārstāvis — A. Rubio González), Francijas Republika (pārstāvji — G. de Bergues, D. Colas un E. Ranaivoson), Itālijas Republika (pārstāvji — G. Palmieri, pārstāve, kurai palīdz F. Urbani Neri, avvocato dello Stato), Eiropas Komisija (pārstāvji — T. van Rijn, B. Smulders un C. Zadra kā arī R. Vasileva)

Priekšmets

Prasība atcelt tiesību aktu — Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 14. marta Regulas (ES) Nr. 236/2012 par īso pārdošanu un dažiem kredītriska mijmaiņas darījumu aspektiem (OV L 86, 1. lpp.) 28. panta spēkā esamība — Institucionālais līdzsvars — Nosacījumu, kuri noteikti Tiesas judikatūrā saistībā ar pilnvaru deleģēšanu aģentūrām, pārkāpums — LESD 290. un 291. panta pārkāpums — LESD 114. pantā pārkāpums — Intervences pilnvaru piešķiršana Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei (EVTI) — Rīcības brīvība, kas piešķirta EVTI saistībā ar tās intervences nepieciešamību un pieņemamajiem pasākumiem — Pasākumus, kurus var pieņemt EVTI, raksturs

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) Spānijas Karaliste, Francijas Republika, Itālijas Republika un Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

(¹) OV C 273, 8.9.2012.

Tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 16. janvāra spriedums (Bundesfinanzhof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Finanzamt Düsseldorf-Mitte/Ibero Tours GmbH

(Lieta C-300/12) (¹)

(Pievienotās vērtības nodoklis — Ceļojumu aģentu darījumi — Atlaižu piešķiršana ceļotājiem — Pakalpojuma, kas sniegts saistībā ar starpniecības darbību, nodokļa bāzes noteikšana)

(2014/C 85/07)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Finanzamt Düsseldorf-Mitte

Atbildētājs: Ibero Tours GmbH

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Bundesfinanzhof* — Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.), 11. panta C. daļas 1. punkta un 26. panta interpretācija — Ceļojumu aģentu darījumi — Atlaižu, kuru dēļ samazinās ceļojumu aģentu komisijas nauda, piešķiršana ceļotājiem — Starpniecības pakalpojuma nodokļa bāzes noteikšana

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK, par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka Eiropas Savienības Tiesas 1996. gada 24. oktobra spriedumā lietā C-317/94 Elida Gibbs noteiktie principi attiecībā uz pievienotās vērtības nodokļa bāzes noteikšanu nav piemērojami, ja ceļojumu aģents, kurš darbojas kā starpnieks, pēc savas iniciatīvas un uz sava rēķina piešķir galapatērētājam cenas atlaidi pamatpakalpojumam, ko sniedz ceļojumu organizators.

(¹) OV C 287, 22.09.2012.

Tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 16. janvāra spriedums (*Bundesgerichtshof* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Ralph Schmid* (*Aletta Zimmermann* maksātnespējas administrators)/*Lilly Hertel*

(Lieta C-328/12) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regula (EK) Nr. 1346/2000 — Maksātnespējas procedūras — Ar maksātnespēju pamatota atcelšanas prasība — Atbildētāja domicils trešajā valstī — Tās dalībvalsts tiesas piekritība, kurā atrodas parādnieka galveno interešu centrs)

(2014/C 85/08)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Ralph Schmid* kā *Aletta Zimmermann* maksātnespējas administrators

Atbildētāja: *Lilly Hertel*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Bundesgerichtshof* — Padomes 2000. gada 29. maija Regulas (EK) Nr. 1346/2000 par maksātnespējas procedūrām (OV L 160, 1. lpp.) 3. panta 1. punkta interpretācija — Dalībvalsts, kurā atrodas parādnieka galvenais interešu centrs, tiesas kompetence attiecībā uz nolēmumiem, kas nepastarpināti saistīti ar maksātnespējas procedūru — Darījuma atcelšanas prasība sakarā ar maksātnespēju (*Insolvenzanfechtungsklage*) pret atbildētāju, kura dzīvesvieta ir trešajā valstī

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2000. gada 29. maija Regulas (EK) Nr. 1346/2000 par maksātnespējas procedūrām 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tās dalībvalsts tiesām, kuras teritorijā ir tikusi uzsākta maksātnespējas procedūra, ir piekritīga ar maksātnespēju pamatota atcelšanas prasība, kas celta pret atbildētāju, kura domicils nav dalībvalstu teritorijā.

(¹) OV C 303, 6.10.2012.

Tiesas (otrā palāta) 2014. gada 23. janvāra spriedums (*Tribunale di Tivoli* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Enrico Petillo*, *Carlo Petillo/Unipol*

(Lieta C-371/12) (¹)

(Civiltiesiskās atbildības apdrošināšana saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu — Direktīva 72/166/EEK, Direktīva 84/5/EEK, Direktīva 90/232/EEK un Direktīva 2009/103/EEK — Ceļu satiksmes negadījums — Nemateriāls kaitējums — Atlīdzība — Valsts tiesību aktu noteikumi, ar kuriem paredz aprēķināšanas kārtību saistībā ar ceļu satiksmes negadījumiem, kas ir mazāk labvēlīga cietušajiem nekā kopējā civiltiesiskās apdrošināšanas sistēmā paredzētā — Atbilstība šīm direktīvām)

(2014/C 85/09)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Tivoli

Pamatlietas puses

Prasītāji: Enrico Petillo, Carlo Petillo

Atbildētājs: Unipol

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālo nolēmumu — Tribunale di Tivoli — Padomes 1972. gada 24. aprīļa Direktīvas 72/166/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu un attiecībā uz kontroli saistībā ar pienākumu apdrošināt šādu atbildību (OV L 103, 1. lpp.), Padomes 1983. gada 30. decembra Otrās direktīvas 84/5/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu (OV 1984, L 8, 17. lpp.), Padomes 1990. gada 14. maija Trešās Direktīvas 90/232/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu (OV L 129, 33. lpp.) un Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Direktīvas par civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu un kontroli saistībā ar pienākumu apdrošināt šādu atbildību (OV L 263, 11. lpp.) interpretācija — Transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības apdrošināšana — Tā kaitējuma noteikšana, kuru noteikti sedz apdrošināšana — Valsts tiesību akti, kuros ceļu satiksmes negadījuma gadījumā ir paredzēta zemāka morālā kaitējuma atlīdzība nekā tā, kas paredzēta kopējā civiltiesiskajā sistēmā

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1972. gada 24. aprīļa Direktīvas 72/166/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu un attiecībā uz kontroli saistībā ar pienākumu apdrošināt šādu atbildību 3. panta 1. punkts un Padomes 1983. gada 30. decembra Otrās direktīvas 84/5/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvu 2005/14/EK, 1. panta 1. un 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā nav tāds kā pamatlietā izskatāmais valsts tiesiskais regulējums, ar kuru tiek paredzēts konkrēts režims attiecībā uz atlīdzināmā nemateriālā kaitējuma, kas radies ceļu satiksmes negadījumu rezultātā radītiem viegliem miesas bojājumiem, apmēru, ierobežojot šī kaitējuma atlīdzības apmēru, salīdzinot ar to, kas tiek piešķirts kā atlīdzība par identiska kaitējuma, kas radies citu iemeslu dēļ, nevis konkrēto negadījumu rezultātā, nodarīšanu.

(¹) OV C 295, 29.9.2012.

Tiesas (otrā palāta) 2014. gada 16. janvāra spriedums (Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Nnamdi Onuekwere/Secretary of State for the Home Department

(Lieta C-378/12) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2004/38/EK — 16. panta 2. un 3. punkts — Savienības pilsoņu ģimenes locekļu, kuri ir trešo valstu pilsoņi, pastāvīgās uzturēšanās tiesības — Šo pilsoņu ieslodzījumā pavadīto laikposmu ņemšana vērā)

(2014/C 85/10)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London

Pamatlietas puses

Prasītājs: Nnamdi Onuekwere

Atbildētājs: Secretary of State for the Home Department

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) Londona — Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV L 158, 77. lpp.), 16. panta interpretācija — Pastāvīgas uzturēšanās tiesības — Jēdziens “likumīgas uzturēšanās piecu gadu laikposms uzņemšanās dalībvalsts teritorijā” — Iespēja ņemt vērā brīvības atņemšanas laikposmu

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK, 16. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādos laikposmos, kurus trešās valsts pilsonis, kas ir Savienības pilsoņa, kurš attiecīgajā laikā izmantojis savas tiesības pastāvīgi uzturēties attiecīgajā dalībvalstī, ģimenes loceklis, ir pavadījis ieslodzījumā, nevar ņemt vērā saistībā ar pastāvīgās uzturēšanās tiesību piešķiršanu minētajam pilsonim šīs normas izpratnē;

2) Direktīvas 2004/38 16. panta 2. un 3. punkts ir interpretējami tādejādi, ka uzturēšanos pārtrauc laikposmi, kurus trešās valsts pilsonis, kas ir Savienības pilsoņa, kurš attiecīgajā laikā izmantojis savas tiesības pastāvīgi uzturēties attiecīgajā dalībvalstī, ģimenes loceklis, ir pavadījis ieslodzījumā.

(¹) OV C 295, 29.9.2012.

Tiesas (otrā palāta) 2014. gada 16. janvāra spriedums (Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Secretary of State for the Home Department/M. G.

(Lieta C-400/12) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2004/38/EK — 28. panta 3. punkta a) apakšpunkts — Aizsardzība pret izraidīšanu — Desmit gadu perioda aprēķināšanas metode — Ieslodzījuma periodu ņemšana vērā)

(2014/C 85/11)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London

Pamatlietas puses

Prasītājs: Secretary of State for the Home Department

Atbildētāja: M. G.

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London — Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV L 158, 77. lpp.), 28. panta 3. punkta a) apakšpunkta interpretācija — Lēmums par izraidīšanu, kurš nopietnu valsts drošības apsvērumu dēļ ir pieņemts attiecībā uz Eiropas pilsoni, kas iepriekšējos desmit gadus ir uzturējies uzņēmējā dalībvalstī un kam ir bijis piespriests brīvības atņemšanas sods — Jēdziens desmit gadus ilga uzturēšanās uzņēmējas dalībvalsts teritorijā — Iespēja ņemt vērā ieslodzījuma laikposmu — Uzturēšanās nepieciešamā ilguma aprēķināšana, vai nu skaitot no uzturēšanās sākuma,

vai retroaktīvi no lēmuma par izraidīšanu pieņemšanas — Iepriekšējas brīvības atņemšanas ietekme pēdējā no abiem minētajiem gadījumiem

Rezolutīvā daļa:

1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK, 28. panta 3. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādejādi, ka šajā noteikumā paredzētajam desmit gadu uzturēšanās laikposmam principā ir jābūt nepārtrauktam un tas ir jāaprēķina, skaitot atpakaļ no lēmuma par attiecīgās personas izraidīšanu pieņemšanas dienas;

2) Direktīvas 2004/38 28. panta 3. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādejādi, ka ar attiecīgās personas ieslodzījuma laikposmu principā tiek pārtraukta uzturēšanās nepārtrauktība šīs direktīvas izpratnē un tiek ietekmēta tajā paredzētās paplašinātās aizsardzības piešķiršana, ieskaitot gadījumu, kad šī persona uzņēmējā dalībvalstī ir uzturējies desmit gadus pirms atrašanās ieslodzījumā. Tomēr šis apstāklis var tikt ņemts vērā, veicot kopējo novērtēšanu, kas nepieciešama, lai noteiktu, vai pirms tam izveidojušās integrācijas saites ar uzņēmēju dalībvalsti nav tikušas pārtrauktas.

(¹) OV C 331, 27.10.2012.

Tiesas (ceturtā palāta) 2014. gada 16. janvāra spriedums (Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Flora May Reyes/Migrationsverket

(Lieta C-423/12) (¹)

(Prejudiciāls nolēmums — Direktīva 2004/38/EK — Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesības brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā — Tiesības uzturēties dalībvalsts teritorijā trešās valsts pilsonim, kas ir personas, kurai ir tiesības šajā dalībvalstī uzturēties, tiešs pēcnācējs — “Apgādībā” esošas personas jēdziens)

(2014/C 85/12)

Tiesvedības valoda — zviedru

Iesniedzējtiesa

Kammarrätten i Stockholm

Pamatlietas puses

Prasītājs: Flora May Reyes

Atbildētājs: Migrationsverket

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstol* — Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV L 158, 77. lpp.), 2. panta 2. punkta c) apakšpunkta interpretācija — Tāda trešās valsts pilsoņa uzturēšanas tiesības dalībvalstī, kuram vairāk nekā 21 gadi un kurš ir personas, kurai ir uzturēšanās tiesības šajā dalībvalstī, tiešais pēcnācējs — Jēdziens “apgādībā” — Tiešā pēcnācēja pienākums pierādīt, ka viņš neveiksmīgi ir meklējis darbu vai izcelsmes valsts iestādēs ir prasījis finansiālu atbalstu savu vajadzību nodrošināšanai, vai kā citādi mēģinājis nopelnīt

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK, 2. panta 2. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauts, ka dalībvalsts tādos apstākļos kā pamatlietā minētie tiešajam pēcnācējam, kas ir 21 gadu vecs vai vecāks, lai to uzskatītu par apgādībā esošu un uz to attiektos šajā tiesību normā minētais “ģimenes locekļa” jēdziens, prasa pierādīt to, ka viņš ir veltīgi centies atrast darbu vai saņemt iztikas pabalstu no izcelsmes valsts iestādēm un/vai citādi mēģinājis nodrošināt savu eksistenci;
- 2) Direktīvas 2004/38 2. panta 2. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam, ka ģimenes loceklis, kurš tādu personisku apstākļu dēļ kā vecums, profesionālā kvalifikācija un veselības stāvoklis ir uzskatāms par tādu, kuram attiecīgajā dalībvalstī ir labas izredzes atrast darbu un kurš plāno uzņemošajā dalībvalstī strādāt, nav nozīmes šajā tiesību normā atrodamā nosacījuma “apgādībā” interpretācija.

(¹) OV C 355, 17.11.2012.

Tiesas (otrā palāta) 2014. gada 16. janvāra spriedums (*Oberlandesgericht Innsbruck* (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Siegfried Pohl/ÖBB Infrastruktur AG*

(Lieta C-429/12) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vienlīdzīga attieksme nodarbinātības un profesijas jomā — Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. pants — LESD 45. pants — Direktīva 2000/78/EK — Atšķirīga attieksme vecuma dēļ — Atsauces datuma noteikšana ierindošanai nākamajā darba samaksas kategorijā — Noilguma termiņš — Efektivitātes princips)

(2014/C 85/13)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Innsbruck

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Siegfried Pohl*

Atbildētāja: *ÖBB Infrastruktur AG*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Oberlandesgericht Innsbruck* — LES 6. panta 3. punkta un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. panta, LESD 45. panta, kā arī Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attiecībai pret nodarbinātību un profesiju (OV L 303, 16. lpp.), interpretācija — *Piemērojamība laikā* — Laikposms pirms pievienošanās — Dzelzceļa transporta nozares darba ņēmēju darba samaksa — Valsts tiesību akti un darba koplīgums, saskaņā ar kuriem darba samaksas aprēķinā netiek ņemti vērā nodarbinātības laikposmi līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai — Puses no tādu nodarbinātības laikposmu ņemšana vērā, kas pabeigti pēc algota darbinieka 18 gadu vecuma sasniegšanas, izņemot gadījumu, kad profesionālā pieredze ir iegūta “gandrīz publiskā” valsts sabiedrībā vai valsts dzelzceļa transporta sabiedrībā — Noilguma termiņš

Rezolutīvā daļa:

Savienības tiesībām, it īpaši efektivitātes principam, nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kāds tiek aplūkots pamatlietā, saskaņā ar kuru trīsdesmit gadu noilguma termiņš, kas sākas, skaitot no dienas, kad ir noslēgts līgums, uz kura pamata ir noteikts atsauces datums, vai veikta ierindošana nepareizā darba samaksas kategorijā, tiek piemērots attiecībā uz darbinieka tiesībām pieprasīt pārvērtēt darba stāžu, kas jāņem vērā, lai noteiktu šo atsauces datumu.

(¹) OV C 9, 12.1.2013.

Tiesas (otrā palāta) 2014. gada 16. janvāra spriedums (Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Lietuva) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — UAB “Juvelta”/VĪ “Lietuvos prabavimo rūmai”

(Lieta C-481/12) ⁽¹⁾

(Preču brīva aprīte — LESD 34. pants — Importa kvantitatīvie ierobežojumi — Pasākumi ar līdzvērtīgu iedarbību — Dārgmetālu izstrādājumu tirdzniecība — Zīmogs — Ar importa dalībvalsts tiesisko regulējumu noteiktas prasības)

(2014/C 85/14)

Tiesvedības valoda — lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Pamatlietas puses

Prasītāja: UAB “Juvelta”

Atbildētājs: VĪ “Lietuvos prabavimo rūmai”

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — LESD 34. un 36. panta interpretācija — Pasākumi ar līdzvērtīgu iedarbību — Dārgmetālu izstrādājumu apzīmogošana — Valsts tiesiskais regulējums, kurā ir noteikta prasība uzlikt izstrādājumiem neatkarīgas un sertificētas struktūras noteikta veida zīmogu — Patērētāju tiesību aizsardzība — Aizliegums tirgot izstrādājumus ar izcelsmes valsts zīmogu, kas neatbilst valstī noteiktām prasībām — Papildu zīmoga esamība ar nepieciešamo informāciju, taču kuru nav uzlikusi neatkarīga un sertificēta struktūra

Rezolutīvā daļa:

- 1) LESD 34. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā, saskaņā ar kuru, lai Eiropas Savienības dalībvalsts tirgū varētu tirgot dārgmetālu izstrādājumus, kas ir importēti no citas dalībvalsts, kurā šo izstrādājumu tirgošana ir atļauta un kuri ir apzīmogoti atbilstoši šīs otras dalībvalsts tiesiskajam regulējumam, šie izstrādājumi, ja ziņas par šo izstrādājumu provi, kuras ir ietvertas zīmogā, neatbilst pirmās dalībvalsts tiesiskajā regulējumā noteiktajām prasībām, ir no jauna jāapzīmogo ar dalībvalsts sertificēta un neatkarīga proves biroja zīmogu, ar kuru apstiprina, ka iepriekš minētie izstrādājumi ir tikuši kontrolēti, un uz tiem jānorāda prove atbilstoši iepriekš minētajām prasībām;
- 2) apstāklis, ka papildu zīmogs importētu dārgmetālu izstrādājumiem, kas ir paredzēti, lai importa dalībvalsts patērētājiem saprotamā veidā sniegtu norādes par šo izstrādājumu provi, nav

uzspiests dalībvalsts sertificētā un neatkarīgā proves birojā, neietekmē atbildi, kas ir sniegta uz pirmo jautājumu, ja proves zīmogs minētajiem izstrādājumiem ir ticis iepriekš uzspiests neatkarīgā eksporta dalībvalsts sertificētā proves birojā un ja norādes, kas ir sniegtas ar šo papildu apzīmogošanu, atbilst tām, kuras ir ietvertas šajā zīmogā.

⁽¹⁾ OV C 9, 12.1.2013.

Tiesas (sestā palāta) 2014. gada 23. janvāra spriedums — Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)/riha WeserGold Getränke GmbH & Co. KG (agrāk — Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG), Lidl Stiftung & Co. KG

(Lieta C-558/12 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Kopienas preču zīme — Vārdiska preču zīme “WESTERN GOLD” — Valsts, starptautisku un Kopienas vārdisku preču zīmju “WeserGold”, “Wesergold” un “WESERGOLD” īpašnieka iebildumi)

(2014/C 85/15)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (pārstāvis — A. Pohlmann)

Pārējās lietas dalībnieces: riha WeserGold Getränke GmbH & Co. KG (agrāk — Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG (pārstāvis — T. Melchert, Rechtsanwalt), Lidl Stiftung & Co. KG (pārstāvis — M. Wolter un A. K. Marx, Rechtsanwälte)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2012. gada 21. septembra spriedumu lietā T-278/10 Wesergold Getränkeindustrie/ITSB — Lidl Stiftung, ar kuru Vispārējā tiesa atcēla ITSB Apelācijas pirmās padomes 2010. gada 24. marta lēmumu lietā R 770/2009-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG un Lidl Stiftung & Co. KG — Pieteikums reģistrēt vārdisku apzīmējumu “WESTERN GOLD” kā Kopienas preču zīmi — Sajaukšanas iespēja ar valsts, starptautiskām un Kopienas vārdiskām preču zīmēm “WeserGold”, “Wesergold” un “WESERGOLD” — Padomes 2009. gada 26. februāra Regulas (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.) 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2012. gada 21. septembra spriedumu lietā T-278/10 Wesergold Getränkeindustrie/ITSB — Lidl Stiftung (“WESTERN GOLD”);
- 2) nodot lietu atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai;
- 3) atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.

(¹) OV C 32, 2.2.2013.

Tiesas (ceturtā palāta) 2014. gada 16. janvāra spriedums (Oberster Gerichtshof (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Andreas Kainz/Pantherwerke AG

(Lieta C-45/13) (¹)

**(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Jurisdikcija civil-
lietās un komercietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — Atbil-
dība par produktu ar trūkumiem — Prece, ko ražo vienā
dalībvalstī un pārdod citā dalībvalstī — Jēdziena “vieta, kur
iestāties vai var iestāties notikums, kas rada kaitējumu” inter-
pretācija — Kaitējumu izraisījušā notikuma iestāšanās vieta)**

(2014/C 85/16)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītājs: Andreas Kainz

Atbildētāja: Pantherwerke AG

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Oberster Gerichtshof — Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu [nolēmumu] atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV L 12, 1. lpp.) 5. panta 3. punkta interpretācija — Atbildība par produktu ar trūkumiem — Prece, ko ražo vienā dalībvalstī un pārdod citā dalībvalstī — Vieta, kur iestāties vai var iestāties notikums, kas rada kaitējumu — Situācija, kad vieta, kur ir radies kaitējums (“Erfolgsort”), atrodas preces ražošanas valstī — Jēdziena “kaitējumu izraisījušā notikuma iestāšanās vieta” (“Handlungsort”) interpretācija

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu [nolēmumu] atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 5. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka lietās saistībā ar ražotāja atbildību par produktu ar trūkumiem kaitējumu izraisījušā notikuma iestāšanās vieta ir attiecīgā produkta saražošanas vieta.

(¹) OV C 147, 25.5.2013.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 2. jūlijā iesniedza Tribunalul Sibiu (Rumānija) — SC Schuster & Co Ecologic SRL/Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu

(Lieta C-371/13)

(2014/C 85/17)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul Sibiu

Pamatlietas puses

Prasītāja: SC Schuster & Co Ecologic SRL

Atbildētāja: Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu

Ar 2013. gada 7. novembra rīkojumu Tiesa (sestā palāta) nosprieda, ka atbildēt uz Tribunalul Sibiu (Rumānija) uzdoto jautājumu acīmredzami nav tās kompetencē.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 10. decembrī iesniedza Szombathelyi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungārija) — Delphi Hungary Autóalkatrész Gyártó Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV)

(Lieta C-654/13)

(2014/C 85/18)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Szombathelyi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītāja: Delphi Hungary Autóalkatrész Gyártó Kft.

Atbildētāja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV)

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu⁽¹⁾, konkrēti tās 183. pants, kā arī gan Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. pants, gan līdzvērtības un efektivitātes principi ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā dalībvalsts tiesiskais regulējums un prakse, kas izslēdz, ka būtu maksājami nokavējuma procenti par pievienotās vērtības nodokļa maksājumiem, kas nebija atgūstami kāda pa to laiku Eiropas Savienības Tiesas spriedumā par pretrunā Kopienas tiesībām esošu atzīta normatīva nosacījuma dēļ, lai arī parasti šajā valsts tiesiskajā regulējumā ir noteikts pienākums maksāt nokavējuma procentus gadījumā, ja atmaksājama pievienotās vērtības nodoklis tiek atmaksāts novēloti?
- 2) Vai efektivitātes un līdzvērtības principiem ir pretrunā dalībvalsts tiesu prakse, ka administratīvā kārtībā celtie prasījumi tiek noraidīti — šādi kaitējumu cietušā tiesību subjekta iespējas noreducējot līdz prasībai sakarā ar atbildību, lai gan valsts tiesību sistēmā praktiski ir izslēgta iespēja šo prasību celt — gluži vienkārši tāpēc, ka tajā nav nevienas konkrētas tiesību normas, kuras hipotēzē būtu paredzēts šis gadījums, pat ja citu līdzīgu procentu prasījumu izskatīšana un apmierināšana ir nodokļu administrācijas kompetencē?
- 3) Vai, ja uz otro jautājumu tiktu atbildēts apstiprinoši, dalībvalstī esošās tiesību normas, kuru hipotēze uz konkrēto gadījumu neattiecas, dalībvalsts tiesām ir jāinterpretē un jāpiemēro atbilstīgi Kopienas tiesībām tālab, lai padarītu iespējamu līdzvērtīgu un efektīvu tiesību aizsardzību tiesā?
- 4) Vai pirmajā jautājumā minētās Kopienas tiesības jāinterpretē tādējādi, ka tiesības saņemt procentus par nodokļiem, kas iekasēti, ieturēti vai neatmaksāti, pārkāpjot Kopienas tiesības, ir subjektīvas tiesības, kas izriet tieši no pašām Kopienas tiesībām un uz kurām var tieši pamatoties dalībvalsts tiesās un pārvaldes iestādēs, atsaucoties uz Kopienas tiesībām, pat tad, ja dalībvalsts tiesībās nav paredzēts konkrētajā gadījumā maksāt procentus, un procentu prasījuma pamatošanai ir pietiekami pierādīt, ka ir pārkāptas Kopienas tiesības un notikusi nodokļa iekasēšana, ieturēšana vai neatmaksāšana?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 12. decembrī iesniedza Nejvyšší soud České republiky (Čehijas Republika) — L/M, R un K

(Lieta C-656/13)

(2014/C 85/19)

Tiesvedības valoda — čehu

Iesniedzējtiesa

Nejvyšší soud České republiky

Pamatlietas puses

Prasītāja: L

Atbildētāji: M, R un K

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 2003. gada 27. novembra Regulas (EK) Nr. 2201/2003⁽¹⁾ par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu (turpmāk tekstā — “Regula “Brisele IIa”)” 12. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas pamato jurisdikciju tiesvedībai lietā par vecāku atbildību arī tad, ja nenorit neviena ar to saistīta tiesvedība (t.i. “[tiesvedības], kas nav minēt[as] 1. punktā”)?
- 2) Vai Regulas “Brisele IIa” 12. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka arī situācijā, kad lietas dalībnieks, kurš nav ierosinājis tiesvedību, pats iesniedz dokumentu tiesvedības uzsākšanai par šo pašu lietu, bet pēc tam viņa pirmā rīcība ir iebildes celšana par tiesas jurisdikcijas neesamību pēc otra lietas dalībnieka ierosmes agrāk uzsāktā tiesvedībā, ir jāuzskata, ka ir skaidri vai citādi nepārprotami pieņemta [tiesas jurisdikcija]?

Gadījumā, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

⁽¹⁾ OV L 347, 1. lpp.

⁽¹⁾ OV L 388, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 12. decembrī iesniedza Landgericht Hannover (Vācija) — Wilhelm Spitzner, Maria-Luise Spitzner/TUIfly GmbH

(Lieta C-658/13)

(2014/C 85/20)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Hannover

Pamatlietas puses

Prasītāji: Wilhelm Spitzner un Maria-Luise Spitzner

Atbildētāja: TUIfly GmbH

Prejudiciālie jautājumi:

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regulas (EK) Nr. 261/2004 ⁽¹⁾, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91, 5. panta 3. punkts ir interpretējams tādējādi, ka ārkārtējs apstāklis, kas izraisa lidojuma aizkavēšanos, ir ārkārtējs apstāklis arī attiecībā uz nākamo, secīgo lidojumu šīs normas izpratnē, ja ārkārtējā apstākļa aizkavēšanos izraisošā iedarbība uz vēlāko lidojumu ir iestājusies tikai gaisa pārvadājumu uzņēmuma darbības organizācijas dēļ?
- 2) Vai Regulas (EK) Nr. 261/2004 5. panta 3. punkts ir interpretējams tādējādi, ka jēdziens “izvairīšanās” attiecas nevis uz ārkārtējiem apstākļiem kā tādiem, bet gan uz to dēļ izraisīto lidojuma aizkavēšanos vai atcelšanu?
- 3) Vai Regulas (EK) Nr. 261/2004 5. panta 3. punkts ir interpretējams tādējādi, ka no gaisa pārvadājumu uzņēmumiem, kuri savus lidojumus veic atbilstoši tā sauktajai rotācijas sistēmai, var tikt prasīts, lai tie ieplānotu minimālo laika rezervi starp lidojumiem, kuras ilgums atbilst Regulas (EK) Nr. 261/2004 6. panta 1. punkta a)-c) apakšpunktā paredzētajiem laikposmiem?
- 4) Vai Regulas (EK) Nr. 261/2004 5. panta 3. punkts ir interpretējams tādējādi, ka no gaisa pārvadājumu uzņēmumiem, kuri savus lidojumus veic atbilstoši tā sauktajai rotācijas

sistēmai, var prasīt pasažierus, kuru lidojums ārkārtēja notikuma dēļ jau būtiski ir aizkavējies, nepārvadāt vai pārvadāt vēlāk, lai izvairītos no secīgo lidojumu aizkavēšanās?

⁽¹⁾ OV L 46, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 16. decembrī iesniedza Tribunal do Trabalho de Lisboa (Portugāle) — Sindicato Nacional dos Profissionais de Seguros e Afins/Via Directa — Companhia de Seguros SA

(Lieta C-665/13)

(2014/C 85/21)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal do Trabalho de Lisboa

Pamatlietas puses

Prasītāja: Sindicato Nacional dos Profissionais de Seguros e Afins

Atbildētāja: Via Directa — Companhia de Seguros SA

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai vienlīdzīgas attieksmes princips, no kura izriet diskriminācijas aizliegums, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir piemērojams valsts nozares darbiniekiem?
- 2) Vai tas, ka valsts vienpusēji nosaka iepriekš minētās ārkārtas atlīdzības izmaksas apturēšanu, lai gan tā tiek piemērota tikai īpašai darbinieku kategorijai — valsts nozares darbiniekiem, — ir uzskatams par diskrimināciju atkarībā no darba tiesisko attiecību juridiskā statusa?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 16. decembrī iesniedza Finanzgericht Düsseldorf (Vācija) — Rohm Semiconductor GmbH/Hauptzollamt Krefeld

(Lieta C-666/13)

(2014/C 85/22)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Düsseldorf

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Rohm Semiconductor GmbH*

Atbildētāja: *Hauptzollamt Krefeld*

Prejudiciālie jautājumi ⁽¹⁾

- 1) Vai apstākļi, ka precei ir speciālas funkcijas Kombinētās Nomenklatūras pozīcijas 8543 izpratnē, liedz šo precī, neraugoties uz tās sastāvu, klasificēt pozīcijā 8541?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša — kādos apstākļos pamatojumā precīzāk aprakstītie pārraidīšanas/uztveršanas moduļi, kam ir speciālas funkcijas pozīcijas 8543 izpratnē, ir jāuzskata par mašīnu un iekārtu, kas minētas pozīcijā 8543, daļām?

⁽¹⁾ Par Komisijas 2002. gada 1. augusta Regulas (EK) Nr. 1832/2002 par grozījumiem Padomes Regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu I pielikumā (OV L 290, 1. lpp.) interpretāciju.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 16. decembrī iesniedza Curtea de Apel Suceava (Rumānija) — Casa Județeană de Pensii Botoșani/Evangeli Paraskevopoulou

(Lieta C-668/13)

(2014/C 85/23)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Suceava

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Casa Județeană de Pensii Botoșani*

Atbildētāja: *Evangeli Paraskevopoulou*

Prejudiciālais jautājums

Vai Regulas (EEK) Nr. 1408/71 ⁽¹⁾ 7. panta 2. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tā piemērošanas jomā ietilpst

divpusējs nolīgums, kas starp divām dalībvalstīm noslēgts pirms šīs regulas piemērošanas dienas, pamatojoties uz kuru dalībvalstis ir vienojušās izbeigt pienākumu saistībā ar sociālā nodrošinājuma pabalstiem, kas no vienas valsts pienākas otras valsts pilsoņiem, kuriem bijis politisko bēgļu statuss pirmās valsts teritorijā un kuri repatriēti otras valsts teritorijā, par ko apmaiņā pirmā valsts samaksā vienreizēju summu, kura paredzēta pensiju izmaksai un kura attiecas uz periodu, par ko pirmajā dalībvalstī ir veiktas sociālās apdrošināšanas iemaksas?

⁽¹⁾ Padomes 1971. gada 14. jūnija Regula (EEK) par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV L 149, 2. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2013. gada 16. oktobra spriedumu lietā T-328/12 Mundipharma GmbH/lekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2013. gada 16. decembrī iesniedza Mundipharma GmbH

(Lieta C-669/13 P)

(2014/C 85/24)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Mundipharma GmbH* (pārstāvis — *F. Nielsen*, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2013. gada 16. oktobra spriedumu lietā T-328/12;

— piespriest atbildētājai un atbildētājai apelācijas instancē atli-dzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Eiropas Savienības Vispārējā tiesa pārsūdzētajā spriedumā esot noliegusi sajaukšanas iespējas starp salīdzināmajām preču zīmēm “OXYGESIC” un “Maxigesic” esamību un līdz ar to

Regulas Nr. 207/2009 ⁽¹⁾ (turpmāk tekstā – “KPR”) 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta nosacījumu pastāvēšanu. Pārsūdzētais spriedums esot balstīts uz sagrozītiem faktiem un ietverot loģikas likumus pārkāpjot pretrunas. Tajā esot pieļauts Savienības tiesību, proti, KPR 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta, pārkāpums. Ja Eiropas Savienības Vispārējās tiesa būtu veikusi pareizu faktu novērtējumu, kurš nav pretrunīgs, tai būtu bijis jāpiekrīt salīdzināmo preču zīmju sajaukšanas iespējai un līdz ar to jāapmierina prasība par Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja Apelāciju ceturtnās padomes 2012. gada 23. maija lēmumu.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 17. decembrī iesniedza Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiuma (Ungārija) — OTP Bank Nyrt./Magyar Állam és Magyar Államkincstár

(Lieta C-672/13)

(2014/C 85/25)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiuma

Pamatlietas puses

Prasītāja: OTP Bank Nyrt.

Atbildētājs: Magyar Állam, Magyar Államkincstár

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai valsts garantija, kas 2001. gada 31. janvāra valdības Dekrēta Nr. 12/2001 ietvaros sniegta pirms Ungārijas pievienošanās Eiropas Savienībai, ir uzskatāma par valsts atbalstu, un, ja tas tā ir, vai tā ir saderīga ar iekšējo tirgu?
- 2) Ja minētā dekrēta ietvaros sniegtā garantija ir nesaderīga ar iekšējo tirgu, kā, pamatojoties uz Kopienas tiesībām, var tikt laboti iespējamie attiecīgo personu interešu aizskārumi?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 20. decembrī iesniedza Landgericht Frankfurt am Main (Vācija) — Condor Flugdienst GmbH/Andreas Plakolm

(Lieta C-680/13)

(2014/C 85/26)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Frankfurt am Main

Pamatlietas puses

Prasītāja: Condor Flugdienst GmbH

Atbildētājs: Andreas Plakolm

Prejudiciālie jautājumi

Vai Regulas (EK) Nr. 261/2004 ⁽¹⁾ 2. panta l) punktā definētais jēdziens [“atcelšana”] ir interpretējams tādējādi, ka tas tādā situācijā, kāda ir izskatāmajā tiesvedībā, attiecas arī uz gadījumu, kad lidojums gan ir uzsākts ar sākotnējo lidojuma numuru, tomēr nav veikts, kā sākotnēji plānots, kā lidojums bez starpnolaišanās, bet gan ar pirms izlidošanas iepļānoto starpnolaišanos, kā arī ar citu lidaparātu un citu aviosabiedrību kā subčārtera reiss?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regula (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgū kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV L 46, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 23. decembrī iesniedza Vestre Landsret (Dānija) — Johannes Demmer/Fødevareministeriets Klagecenter

(Lieta C-684/13)

(2014/C 85/27)

Tiesvedības valoda — dāņu

Iesniedzējtiesa

Vestre Landsret

Pamatlietas puses

Prasītājs: Johannes Demmer

Atbildētājs: Fødevareministeriets Klagecenter

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai nosacījums, ka lauksaimniecības teritorija, ko neizmanto "ar lauksaimniecību nesaistītām darbībām" Regulas Nr. 1782/2003 ⁽¹⁾ 44. panta 2. punkta izpratnē un nosacījums, ka zemes gabalu "jāizmanto ar lauksaimniecību saistītām darbībām vai [...] pārsvarā izmanto lauksaimniecības darbībām" Regulas Nr. 73/2009 ⁽²⁾ 34. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē, ir jāinterpretē tādējādi, ka nosacījums atbalsta saņemšanai ir tāds, ka zeme pārsvarā jāizmanto lauksaimniecības darbībām?
- a) Apstiprinošas atbildes gadījumā Tiesai tiek lūgts precizēt, kādi parametri ir jāņem vērā izlemjot, kāds izmantošanas mērķis ir "pārsvarā", ja zemi vienlaikus izmanto vairākiem mērķiem.
- b) Apstiprinošas atbildes gadījumā Tiesai tālāk tiek lūgts lemt par to, vai tad, ja iepriekš minētais ir piemērojams, tas nozīmē, ka par drošības zonām ap lidostu skrejceļiem, manevrēšanas ceļiem un bremzēšanas joslām, kas ir lidostas daļa un kam piemēro tādus īpašus noteikumus un ierobežojumus kā tos, uz ko attiecas šī lieta par zemes izmantošanu, taču kuras vienlaikus izmanto siena ražas ievākšanai sausbarības izgatavošanai, to veida un izmantošanas dēļ var pretendēt uz atbalstu saskaņā ar iepriekš minētajām tiesību normām.
- 2) Vai nosacījums par to, ka lauksaimniecības zemei ir jāietilpst lauksaimnieka "saimniecībā" Regulas Nr. 1782/2003 44. panta 2. punkta un Regulas Nr. 73/2009 34. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nozīmē, ka par drošības zonām ap lidostu skrejceļiem, manevrēšanas ceļiem un bremzēšanas joslām, kas ir lidostas daļa un kam piemēro tādus īpašus noteikumus un ierobežojumus kā tos, uz ko attiecas šī lieta par zemes izmantošanu, taču kuras vienlaikus izmanto siena ražas ievākšanai sausbarības izgatavošanai, to veida un izmantošanas dēļ var pretendēt uz atbalstu saskaņā ar iepriekš minētajām tiesību normām?
- 3) Noliedzošas atbildes gadījumā uz 1. jautājuma b) punktu un 2. jautājumu, vai tādēļ, ka zemes gabalus izmanto kā ilgga-dīgas pļavas sausbarības ražošanai, kuri reizē ir drošības zonas ap skrejceļiem, manevrēšanas ceļiem un bremzēšanas joslām,
- a) tā ir kļūda, par kuru var pamatoti uzskatīt, ka lauksaimnieks to varēja atklāt Regulas Nr. 73/2009 137. panta izpratnē, kaut arī tiesības uz maksājumiem par šo teritoriju ir piešķirtas?
- b) tā ir kļūda, par kuru var pamatoti uzskatīt, ka lauksaimnieks to varēja atklāt Komisijas īstenošanas Regulas Nr. 796/2004 ⁽³⁾ 73. panta 4. punkta izpratnē, kaut arī tiesības uz maksājumiem par šo teritoriju ir piešķirtas?
- c) tas ir nepamatots maksājums attiecībā uz kuru saņēmēju nevar uzskatīt par tādu, kas rīkojies labā ticībā Komisijas īstenošanas Regulas Nr. 796/2004 73. panta 5. punkta izpratnē, kaut arī tiesības uz maksājumiem par šo teritoriju ir piešķirtas?
- 4) Kad ir jāveic novērtējums par to, vai
- a) pastāv kļūda, par kuru var pamatoti uzskatīt, ka lauksaimnieks to varēja atklāt Regulas Nr. 73/2009 137. panta izpratnē,
- b) pastāv kļūda, par kuru var pamatoti uzskatīt, ka lauksaimnieks to varēja atklāt Komisijas īstenošanas Regulas Nr. 796/2004 73. panta 4. punkta izpratnē,
- c) saņēmēju nevar uzskatīt par tādu, kas rīkojies labā ticībā Komisijas īstenošanas Regulas Nr. 796/2004 73. panta 5. punkta izpratnē?
- 5) Vai novērtējums, kas ir minēts 4. jautājuma a)–c) punktā ir jāveic par katru atsevišķu atbalsta gadu, vai arī par maksājumiem kopumā?

⁽¹⁾ Padomes 2003. gada 29. septembra Regula (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiesā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un groza Regulas (EEK) Nr. 2019/93, (EK) Nr. 1452/2001, (EK) Nr. 1453/2001, (EK) Nr. 1454/2001, (EK) Nr. 1868/94, (EK) Nr. 1251/1999, (EK) Nr. 1254/1999, (EK) Nr. 1673/2000, (EEK) Nr. 2358/71 un (EK) Nr. 2529/2001 (OV L 270, 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2009. gada 19. janvāra Regula (EK) Nr. 73/2009, ar ko paredz kopējus noteikumus tiesā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003 (OV L 30, 16. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regula (EK) Nr. 796/2004, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai ieviestu savstarpēju atbilstību, modulāciju un integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu, kura paredzēta Padomes Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko ievieš kopīgus tiesā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem (OV L 141, 18. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 22. oktobrī iesniedza *Conseil d'État (Francija)* — *Les Laboratoires Servier SA/Ministre des affaires sociales et de la santé un Ministre de l'Économie et des Finances*

(Lieta C-691/13)

(2014/C 85/28)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Les Laboratoires Servier SA*

Atbildētāji: *Ministre des affaires sociales et de la santé un Ministre de l'Économie et des Finances*

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvas 98/105/EEK par to pasākumu pārskatāmību, kas reglamentē cilvēkiem paredzēto zāļu cenas un to iekļaušanu valsts veselības apdrošināšanas sistēmās ⁽¹⁾, 6. panta 2. punkta noteikumos ir paredzēts pienākums pamatot lēmumus par iekļaušanu vai atkārtotu iekļaušanu to zāļu sarakstos, kas dod tiesības saņemt atlīdzību no slimokases, ja šajos lēmumos — vai nu ierobežojot, salīdzinājumā ar iesniegto lūgumu, terapeitiskās indikācijas, pamatojoties uz kurām ir tiesības saņemt atlīdzību, vai pakļaujot šo atlīdzību nosacījumiem it īpaši attiecībā uz recepti izrakstošo ārstu kvalifikāciju, pacientu aprūpes un uzraudzības organizēšanu, vai arī kā citādi — tiesības saņemt atlīdzību no slimokases ir paredzētas tikai tiem pacientiem, kuri var gūt labumu no šīm zālēm, vai arī tikai noteiktos apstākļos?

⁽¹⁾ OV L 40, 8. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 7. janvārī iesniedza *Finanzgericht Hamburg (Vācija)* — *Kernkraftwerke Lippe-Ems GmbH/Hauptzollamt Osnabrück*

(Lieta C-5/14)

(2014/C 85/29)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Hamburg

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Kernkraftwerke Lippe-Ems GmbH*

Atbildētāja: *Hauptzollamt Osnabrück*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 267. panta otro teikumu, lasot to kopā ar pirmā teikuma b) apakšpunktu, dalībvalsts tiesa var iesniegt Eiropas Savienības Tiesai jautājumus, kas tai saistībā ar valsts likuma tiesiskumu tiek uzdoti par Savienības tiesību interpretāciju, arī tad, ja tiesai, pirmkārt, ir ne tikai šaubas par likuma atbilstību Savienības tiesībām, bet arī, otrkārt, tā ir pārliecināta, ka valsts likums neatbilst valsts konstitūcijai, un tādēļ tā paralelā lietā jau ir vērsusies konstitucionālajā tiesā, kurai saskaņā ar valsts tiesībām vienīgai ir tiesības lemt par likumu neatbilstību konstitūcijai, taču kuras lēmums vēl nav pieejams?

Ja atbilde uz 1) jautājumu ir apstiprinoša:

2) Vai Direktīvai 2008/118/EK ⁽¹⁾ un 2003/96/EK ⁽²⁾, kas pieņemtas attiecībā uz akcīzes nodokļa saskaņošanu, kā arī energoproduktiem un elektroenerģiju Savienībā, ir pretrunā tāda valsts nodokļa ieviešana, kas tiek uzlikts rūpnieciskā elektroenerģijas ražošanā izmantotai kodoldegvielai? Vai nozīme ir tam, ka var tikt sagaidīts, ka valsts nodoklis ar elektroenerģijas cenas starpniecību var tikt novirzīts uz patēriņu, un kas šajā gadījumā ir jāsaprot ar novirzīšanu?

3) Vai uzņēmums var apstrīdēt nodokli, ko dalībvalsts ienākumu gūšanas nolūkā uzliek kodoldegvielas izmantošanai rūpnieciskā elektroenerģijas ražošanā, iebilstot, ka nodokļa uzlikšana ir Savienības tiesībām neatbilstošs atbalsts atbilstoši LESD 107. pantam?

Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša:

Vai Vācijas *Kernbrennstoffsteuergesetz* [Likums par akcīzes nodokli kodoldegvielai], saskaņā ar kuru ienākumu gūšanas nolūkā nodoklis tiek uzlikts tikai tādiem uzņēmumiem, kas rūpnieciski ražo elektroenerģiju, izmantojot kodoldegvielu, ir valsts atbalsta pasākums LESD 107. panta izpratnē? Kādi apstākļi ir jāņem vērā, vērtējot, vai citi uzņēmumi, kuriem nodokļi netiek uzlikti tādā pašā veidā, atrodas līdzīgā faktiskā un juridiskā situācijā?

- 4) Vai Vācijas akcīzes nodokļa kodoldegvielai uzlikšana ir pret-runā Eiropas Atomenerģijas Kopienas dibināšanas līguma (EAEKL) tiesību normām?

(¹) Padomes 2008. gada 16. decembra Direktīva 2008/118/EK par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu, ar ko atceļ Direktīvu 92/12/EEK (OV 2009, L 9, 12. lpp.).

(²) Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīva 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai (OV L 283, 51. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 20. janvārī iesniedza Conseil d'État (Francija) — Union des syndicats de l'immobilier (UNIS)/Ministre du travail, de l'emploi, de la formation professionnelle et du dialogue social, Syndicat national des résidences de tourisme (SNRT) u.c.

(Lieta C-25/14)

(2014/C 85/30)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāja: Union des syndicats de l'immobilier (UNIS)

Atbildētāji: Ministre du travail, de l'emploi, de la formation professionnelle et du dialogue social, Syndicat national des résidences de tourisme (SNRT) u.c.

Prejudiciālie jautājumi

Vai no Līguma par Eiropas Savienības darbību 56. panta izrie-tošais pārskatāmības pienākums ir obligāts iepriekšējs priekš-noteikums, pirms dalībvalsts var attiecināt uz visiem kādas nozares uzņēmumiem koplīgumu, ar kuru vienam operatoram, kuru izraudzījušies sociālie partneri, tiek uzticēts pārvaldīt par labu darbiniekiem izveidoto obligāto papildu sociālā nodrošinā-juma programmu?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 20. janvārī iesniedza Conseil d'État (Francija) — Beaudout Père et Fils SARL/Ministre du travail, de l'emploi, de la formation professionnelle et du dialogue social, Confédération nationale de la boulangerie et boulangerie-pâtisserie française, Fédération Générale Agroalimentaire — CFDT u.c.

(Lieta C-26/14)

(2014/C 85/31)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāja: Beaudout Père et Fils SARL

Atbildētāji: Ministre du travail, de l'emploi, de la formation profes-sionnelle et du dialogue social, Confédération nationale de la boulan-gerie et boulangerie-pâtisserie française, Fédération Générale Agroali-mentaire — CFDT u.c.

Prejudiciālie jautājumi

Vai no Līguma par Eiropas Savienības darbību 56. panta izrie-tošais pārskatāmības pienākums ir obligāts iepriekšējs priekš-noteikums, pirms dalībvalsts var attiecināt uz visiem kādas nozares uzņēmumiem koplīgumu, ar kuru vienam operatoram, kuru izraudzījušies sociālie partneri, tiek uzticēts pārvaldīt par labu darbiniekiem izveidoto obligāto papildu sociālā nodrošinā-juma programmu?

Prasība, kas celta 2014. gada 21. janvārī — Eiropas Komisija/Polijas Republika

(Lieta C-29/14)

(2014/C 85/32)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — C. Gheorghiu un M. Owsiany-Hornung)

Atbildētāja: Polijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, izņemot no valsts tiesību normu, ar kurām ir trans-ponēta Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīva 2004/23/EK par kvalitātes un drošības stan-dartu noteikšanu cilvēka audu un šūnu ziedošanai, ieguvei,

testēšanai, apstrādei, konservācijai, uzglabāšanai un izplatīšanai⁽¹⁾, Komisijas 2006. gada 8. februāra Direktīva 2006/17/EK, ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/23/EK par noteiktām tehniskajām prasībām cilvēka audu un šūnu ziedošanai, ieguvei un testēšanai,⁽²⁾ kā arī Komisijas 2006. gada 24. oktobra Direktīva 2006/86/EK, ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/23/EK par izsekojamības prasībām, nopietnu blakņu un nevēlamu notikumu paziņošanu un noteiktām tehniskām prasībām cilvēku audu un šūnu kodēšanai, apstrādei, konservācijai, uzglabāšanai un izplatīšanai,⁽³⁾ piemērošanas jomas cilmes šūnas, kā arī embrionālus un augļa audus, Polijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai noteikti Direktīvas 2004/23 31. pantā, Direktīvas 2006/17 3. panta b) punktā, 4. panta 2. punktā, 7. pantā un III pielikumā, kā arī Direktīvas 2006/86, ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/23/EK 11. pantā;

— piespriest Polijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Polijas veiktā Direktīvas 2004/23, 2006/17 un 2006/86 transpozīcija Polijas tiesībās neesot pilnīga, jo 2005. gada 1. jūlija Likuma par šūnu, audu un orgāni ieguvei, glabāšanu un transplantāciju, ar kuru ir Polijas tiesībās transponētas šīs direktīvas, un uz tā pamata pieņemto īstenošanas pasākumu piemērošanas jomā neietilpst embrionāli un augļa audi.

Līdz ar to Polijas tiesības neietver normas par Direktīvas 2004/23 un 2006/86 transponēšanu, ciktāl tās attiecas uz cilmes šūnām, kā arī embrionāliem un augļa audiem.

Neesot transponētas arī Direktīvas 2006/17 normas, kas attiecas uz cilmes šūnām, proti, 3. panta b) punkts, 4. panta 2. punkts un III pielikums.

Pirmstiesas procedūrā Polijas Republika esot apstiprinājusi, ka valsts tiesībās nav attiecīgu tiesību normu, bet norādījusi šādi: "Cilmes šūnu, kā arī embrionālo un augļa audu jomā direktīvas normas lielā mērā tiek piemērotas ikdienas klīniskajā praksē, tās ir transponētas [...] ekspertu līmenī."

Komisija uzskata, ka aplūkotās tiesību normas pilnā apmērā ir jātransponē ar juridiski saistošiem pasākumiem.

Prasība, kas celta 2014. gada 24. janvārī — Eiropas Komisija/Polijas Republika

(Lieta C-36/14)

(2014/C 85/33)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — K. Herrmann un M. Patakia)

Atbildētāja: Polijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka Polijas Republika piemēro nesamērīgu un ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Direktīvas 2009/73/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/55/EK atcelšanu⁽¹⁾ 3. panta 2. punktu nesaderīgu pasākumu un saistībā ar to nav izpildījusi pienākumus, kas tai noteikti šīs direktīvas 3. panta 1. punktā, skatītā kopā ar 3. panta 2. punktu, veicot laika ziņā neierobežotu valsts intervenci tādā veidā, ka enerģētikas uzņēmumiem ir jāpiemēro Enerģētikas regulējošās iestādes priekšsēdētāja apstiprinātas cenas dabasgāzes piegādēm, bet valsts tiesībās valsts administratīvajām iestādēm nav paredzēts pienākums regulāri pārbaudīt to piemērošanas gāzes nozarē vajadzību un veidu, ievērojot šīs nozares attīstības stāvokli, (i), un piemērošana notiek neierobežotam lietotāju skaitam, nenošķirot pircējus un nešķirotot individu situācijas atsevišķu grupu ietvaros (ii);

— piespriest Polijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Enerģētikas likuma 47. pantā noteiktais pienākums, par kura neievērošanu ir paredzēts naudas sods, cenām dabasgāzes piegādēm saņemt Enerģētikas regulējošās iestādes priekšsēdētāja piekrišanu, ciktāl tas attiecas uz visiem enerģētikas uzņēmumiem attiecībā uz piegādēm pircējiem, kas nav māsasaimniecības, ir valsts interence tā dēvēto reglamentēto cenu veidā, kas nav savienojama ar samērīguma principa prasībām un saistībā ar to pārkāpj Direktīvas 2009/73/EK 3. panta 1. un 2. punktu.

Proti, strīdīgā valsts interence neatbilst Tiesas spriedumā lietā C-265/08 noteiktajiem standartiem, jo spēkā esošajās valsts tiesībās (1997. gada 10. aprīļa Enerģētikas likums) ir paredzēts

⁽¹⁾ OV L 102, 48. lpp.

⁽²⁾ OV L 38, 40. lpp.

⁽³⁾ OV L 294, 32. lpp.

pienākums piemērot reglamentētās cenas veidā, kas pārsniedz to, ka ir nepieciešams vispārējo saimniecisko interešu īstenošanai (aizsardzība pret pārāk augstām gāzes cenām). It īpaši pienākums saņemt piekrišanu dabas gāzes piegādes cenām nav ierobežots laikā un nav atkarīgs no gāzes tirgū valdošās, šādu intervenci attaisnojošas situācijas pārbaudes. Turklāt tas tiek piemērots visiem enerģētikas uzņēmumiem, ko nav tieši atbrī-

vojis Enerģētikas regulējošās iestādes priekšsēdētājs, neņemot vērā to stāvokli gāzes tirgū, un nenošķirot tos atbilstoši pircēju kategorijai: attieksme pret rūpnieciskiem galaklientiem, lieltirgotājiem un mājāsaimniecībām ir vienāda.

(¹) OV L 211, 94. lpp.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Prasība, kas celta 2013. gada 2. decembrī — *Wolverine International*/ITSB — *BH Stores* (“*cushe*”)

(Lieta T-642/13)

(2014/C 85/34)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Wolverine International*, LP (Lielās Kaimanu salas, Kaimanu Salas) (pārstāvji — M. Plessner un R. Heine, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITS B Apelāciju padomē dalībniece: *BH Stores BV* (Kirasao, Nīderlandes Antiļas)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2013. gada 30. septembra lēmumu lietā R 1269/2012-4;

— noraidīt pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu un

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Reģistrēta Kopienas preču zīme, par kuru iesniegts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu: grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “*cushe*” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. klasē — Starptautiska preču zīmes reģistrācija Nr. 859 087, ko attiecina uz Eiropas Savienību

Kopienas preču zīmes īpašniece: prasītāja

Lietas dalībniece, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: otra procesa ITS B Apelāciju padomē dalībniece

Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pamatojums: sajaukšanas iespēja saskaņā ar Regulas par Kopienas preču zīmi 53. panta 1. punkta a) apakšpunktu, lasot to kopsakarā ar 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu

Anulēšanas nodaļas lēmums: noraidīt pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu

Apelāciju padomes lēmums: atcelt apstrīdēto lēmumu un atzīt apstrīdēto starptautisko reģistrāciju, ko attiecina uz Eiropas Savienību, par spēkā neesošu

Izvirzītie pamati: Regulas par Kopienas preču zīmi 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 57. panta 2. un 3. punkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2013. gada 13. decembrī — *AEMN*/Parlaments

(Lieta T-678/13)

(2014/C 85/35)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Alliance européenne des mouvements nationaux* (AEMN) (*Matzenheim*, Francija) (pārstāvis — J.-P. Le Moigne, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasītājas prasījumi:

— atcelt [Eiropas Parlamenta] 2013. gada 7. oktobra Lēmumu Nr. 110655, kurā Eiropas Parlaments par 2012. gadu *Alliance européenne des mouvements nationaux* piešķīris galīgo pabalstu EUR 186 292,12 apmērā un tā rezultātā nolēmis, ka *Alliance européenne des mouvements nationaux* ir jāatmaksā summa EUR 45 476,00 apmērā, ņemot vērā, ka prasītājai apvienībai jau tika piešķirta summa EUR 231 412,80 apmērā;

— piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus un šajā saistībā pārskaitīt *Alliance européenne des mouvements nationaux* summu EUR 20 000,00 apmērā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza četrus pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka dokumenta autora kompetencē nebija to pieņemt, jo tā paraksts nav pamatots ne ar kādām pilnvarām pieņemt, parakstīt un paziņot apstrīdēto lēmumu.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpti procedūras noteikumi, jo Parlaments prasītājam neesot devis iespēju ieņemt nostāju par konstatētajiem pārkāpumiem.

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpta tiesību norma, ciktāl:

— atbildība natūrā esot likumīgs finansēšanas veids;

— prasītājas budžets esot ticis diskriminēts, salīdzinot ar citām Eiropas politiskajām partijām;

— neesot tikušas ievērotas tiesības tikt uzklaštam pirms nelabvēlīga individuāla tiesību akta pieņemšanas.

4) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka, izmantojot finansiālus ierobežojumus, lai ierobežotu tādas politiskās partijas rīcības līdzekļus, ar kuru noteikts tās biedru skaits nebija vienisprātis, Parlaments ir nepareizi izmantojis savas pilnvaras.

Prasība, kas celta 2013. gada 16. decembrī — AEMN/Parlaments

(Lieta T-679/13)

(2014/C 85/36)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Alliance européenne des mouvements nationaux* (AEMN) (Matzenheim, Francija) (pārstāvis — J.-P. Le Moigne, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Eiropas Parlamenta 2013. gada 7. oktobra lēmumu, kas daļēji pārņemts 2013. gada 14. oktobra lēmumā un kurā Eiropas Parlaments par 2012. gadu *Alliance européenne des mouvements nationaux* piešķīris galīgo pabalstu EUR

186 292,12 apmērā un tā rezultātā nolēmis, ka *Alliance européenne des mouvements nationaux* ir jāatmaksā summa EUR 45 476,00 apmērā, ņemot vērā, ka prasītājam apvienībai jau tika piešķirta summa EUR 231 412,80 apmērā;

— piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus un šajā saistībā pārskaitīt *Alliance européenne des mouvements nationaux* summu EUR 20 000,00 apmērā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus, kas lielākoties ir identiski vai līdzīgi tiem, kas izvirzīti lietā T-678/13 AEMN/Parlaments.

Prasība, kas celta 2013. gada 20. decembrī — Bilbaina de Alquitranes u.c./Komisija

(Lieta T-689/13)

(2014/C 85/37)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Bilbaina de Alquitranes, SA (Luchana-Baracaldo, Vizcaya, Spānija), Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Čehijas Republika), Industrial Química del Nalón, SA (Oviedo, Spānija), Koppers Denmark A/S (Nyborg, Dānija), Koppers UK Ltd (Scunthorpe, Apvienotā Karaliste), Koppers Netherlands BV (Uithoorn, Nīderlande), Rütgers basic aromatics GmbH (Castrop-Rauxel, Vācija), Rütgers Belgium NV (Zelzate, Beļģija), Rütgers Poland Sp. z o.o. (Kędzierzyn-Koźle, Polija), Bawtry Carbon International Ltd (Doncaster, Apvienotā Karaliste), Grupo Ferroatlántica, SA (Madride, Spānija), SGL Carbon GmbH (Meitingen, Vācija), SGL Carbon GmbH (Bad Goisern am Hallstättersee, Austrija), SGL Carbon (Passy, Francija), SGL Carbon, SA (La Coruña, Spānija), SGL Carbon Polska S.A. (Racibórz, Polija) un ThyssenKrupp Steel Europe AG (Duisburg, Vācija) (pārstāvji — K. Van Maldegem un C. Mereu, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

— atzīt prasības pieteikumu par pieņemamu un pamatotu;

— atcelt apstrīdēto tiesību aktu, ciktāl ar to CTPHT ir klasificēts kā H400 un H410;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājas lūdz daļēji atcelt Komisijas 2013. gada 2. oktobra Regulu (ES) Nr. 944/2013, ar ko, pielāgojot zinātnes un tehnikas attīstībai, groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1272/2008 par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakojumu (turpmāk tekstā — “CLP regula”) (OV L 261, 5. lpp.), ciktāl tajā “piķis, akmeņogļu darva, augsta temperatūra”, CAS numurs 65996-93-2 (turpmāk tekstā — “CTPHT”) ir kvalificēts par *Aquatic Acute 1* (H400) un *Aquatic Chronic 1* (H410) (turpmāk tekstā — “apstrīdētais tiesību akts”).

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza trīs pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais tiesību akts nav likumīgs, jo ar to tiekot pārkāptas REACH un CLP tiesību normas saistībā ar vielu klasificēšanu par toksiskām ūdens videi un netiekot ievēroti pētījumi, kuri ir jāakceptē šajā ziņā, kā arī tiekot pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips, ciktāl ar to tika noraidīti pētījumi, kas veikti saskaņā ar REACH un ESAO vadlīnijām, un tika pieprasīts veikt testēšanu bez kādas akceptētas standartizētas metodes.
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais tiesību akts nav likumīgs, jo tā pamatā esot acīmredzama kļūda vērtējumā tādēļ, ka tajā neesot ņemtas vērā CTPHT raksturīgās inertās īpašības, kurām it īpaši ir būtiska ietekme uz UV gaismas testēšanu un summēšanas metodes piemērošanu, esot tikuši noteikti M-faktori PAO sastāvdaļām, pienācīgi neizvērtējot pamatā esošos pētījumus, un esot tikusi noraidīta prasītāju sniegtā informācija, nenorādot pienācīgi pamatojumu.
- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums nav likumīgs, jo ar to esot tikuši pārkāpti ES tiesību principi — pārskatāmības princips un tiesību uz aizstāvību princips.

Prasība, kas celta 2014. gada 10. janvārī — Čehijas Republika/Komisija

(Lieta T-27/14)

(2014/C 85/38)

Tiesvedības valoda — čehu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Čehijas Republika (pārstāvji — M. Smolek, J. Vlácil un T. Müller)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Eiropas Komisijas 2013. gada 4. novembra aicinājumu C(2013) 7221, galīgā redakcija, atcelt *Ministerstvo průmyslu a obchodu České republiky* (Čehijas Republikas Tirdzniecības un rūpniecības ministrijas) lēmumu, kas paredz atkāpi attiecībā uz gāzes krātuvēm Damboržicē no valsts tiesību normām, ar kurām īsteno Direktīvas 2003/55/EK ⁽¹⁾ noteikumus, attiecībā uz trešo personu piekļuvi, un

— piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 266. panta 1. punkts.

— Saistībā ar to prasītāja apgalvo, ka Komisija, pieņemot apstrīdēto lēmumu, rīkojās tieši pretēji spriedumam lietā T-465/11 *Globula/Komisija*.

- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Direktīvas 2003/55/EK 22. panta 4. punkts.

— Šajā pamatā prasītāja apgalvo, ka Komisija pieņēma apstrīdēto lēmumu pēc tam, kad bija beidzies Direktīvas 2003/55/EK 22. panta 4. punktā noteiktais termiņš.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. jūnija Direktīva 2003/55/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 98/30/EK atcelšanu (OV L 176, 53. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 13. janvārī — Laverana/ITSB (“BIO — INGRÉDIENTS VÉGÉTAUX — PROPRE FABRICATION”)

(Lieta T-30/14)

(2014/C 85/39)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Laverana GmbH & Co. KG (Wennigsen, Vācija) (pārstāvji — J. Wachinger un M. Zöbisch, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasība, kas celta 2014. gada 5. februārī — Secop/Komisija

(Lieta T-79/14)

(2014/C 85/40)

Tiesvedības valoda — vācu

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2013. gada 11. novembra lēmumu apelācijas lietā R 1749/2013-4 un atļaut Kopienas preču zemes reģistrācijas pieteikuma Nr. 11 642 527 attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 3., 5. un 35. klasē, publicēšanu;
- pakārtoti, atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2013. gada 11. novembra lēmumu apelācijas lietā R 1749/2013-4 un nodot lietu atpakaļ ITSB atkārtotai izskatīšanai;
- pakārtoti, atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2013. gada 11. novembra lēmumu apelācijas lietā R 1749/2013-4;
- piespriest ITSB atlidzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme melnā un baltā krāsā, kas ietver vārdiskus elementus "BIO — INGRÉDIENTS VÉGÉTAUX — PROPRE FABRICATION", attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 3., 5. un 35. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 11 642 527

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu daļēji noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Secop GmbH (Flensburga, Vācija) (pārstāvji — U. Schnelle un C. Aufdermauer, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2013. gada 18. decembra lēmumu lietā *Aiutio di Stato SA.37640*, C(2013) 9119, galīgā redakcija, *Aiuti per il salvataggio a favore di ACC Compressors S.p.A.*, Itālija (valsts atbalsts SA.37640 C[2013] 9119, galīgā redakcija; darbības saglabāšanas atbalsts ACC Compressors S.p.A., Itālija) atbilstoši LESD 264. panta 1. punktam;
- atbilstoši Tiesas Reglamenta 87. panta 2. punktam piespriest atbildētājai atlidzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots LESD 296. panta pārkāpums.
 - Prasītāja šajā ziņā apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā nav norādīts pietiekams pamatojums. Tā norāda, ka Komisija, neraugoties uz to, ka tai laika ziņā paralēli notiekošās prasītājas koncentrācijas kontroles procedūras dēļ saistībā ar īpašuma iegādi, kas piederēja valsts atbalsta saņēmējas meitas sabiedrībai, bija zināmi lietas faktiskie apstākļi, nav ņēmusi vērā no šī apstākļa izrietošās sekas attiecībā uz valsts atbalsta saņēmējas tiesībām saņemt valsts atbalstu un pozitīvā lēmuma par valsts atbalstu īpašo ietekmi uz prasītāju.
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots Līgumu pārkāpums.
 - Prasītāja apgalvo, ka ir noticis LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta pārkāpums. Šajā ziņā it īpaši tā norāda, ka valsts atbalsta saņēmēja neesot konkurētspējīga un esot jāuzskata par jaunu uzņēmumu, kas radies

pārstrukturēšanas rezultātā. Prasītājam iegādājoties īpašuma daļas no uzņēmumu grupai piederošas sabiedrības, valsts atbalsta saņēmēja esot zaudējusi darījumu veikšanai nepieciešamo īpašumu, bez kura tā nevar turpināt vai attiecīgi no jauna uzsākt savu saimniecisko darbību.

- Tālāk esot pārkāpts LESD 108. panta 2. un 3. punkts. Prasītāja apgalvo, ka Komisijai bija jāpieņem, ka pastāv nopietnas problēmas attiecībā uz valsts atbalsta saderību ar kopīgo tirgu, un bija jāuzsāk formāla pārbaudes procedūra.

- Visbeidzot, prasītāja otrajā prasības pamatā iebilst pret vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu.

- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvota pilnvaru nepareiza izmantošana.

- Prasītāja šajā ziņā apgalvo, ka Komisija ir nepareizi izmantojusi pilnvaras, jo tā nav ņemusi vērā faktiskos elementus, kas ir būtiski pārbaudei un pilnvaru izmantošanai, un tādējādi pieņēmusi savu lēmumu, pamatojoties uz nepilnīgu faktisko pamatojumu.

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESA

Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 11. februāra spriedums — Armani/Komisija

(Lieta F-65/12) ⁽¹⁾

(Civildienests — Atalgojums — Ģimenes pabalsti — Tiesības uz apgādājamā bērna pabalstu — Apgādājams bērns — Prasītāja laulātās bērns)

(2014/C 85/41)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Armani (Brisele, Beļģija) (pārstāvji — D. Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis un É. Marchal, advokāti)

Atbildētāja: Komisija (pārstāvji — D. Martin un V. Joris, pārstāvji)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas lēmumu nepiešķirt prasītājam ģimenes pabalstu par viņa laulātās dēlu, kas dzimis iepriekšējā laulībā

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt 2011. gada 17. augusta lēmumu, ar kuru Eiropas Komisija Armani kungam atteica atzīt tiesības uz apgādājamā bērna pabalstu attiecībā uz viņa laulātās dēlu;
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 3) Eiropas Komisija sedz savus un atlīdzina Armani kungam radušos tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 243, 11.8.2012., 34. lpp.

Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2014. gada 12. februāra spriedums — Bodson u.c./EIB

(Lieta F-73/12) ⁽¹⁾

(Civildienests — EIB personāls — Darba attiecību līgumiskais raksturs — EIB darba samaksas un atalgojuma progresīvas paaugstināšanas reforma)

(2014/C 85/42)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Jean-Pierre Bodson u.c. (Luksemburga, Luksemburga) (pārstāvis — L. Levi, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Investīciju banka (pārstāvji — C. Gómez de la Cruz, T. Gilliams un G. Nuvoli, P. E. Partsch, advokāts)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība atcelt lēmumus, kuri ir ietverti algas paziņojumos, par Eiropas Investīciju bankas vispārējā lēmuma, ar kuru nosaka atalgojuma progresīvu paaugstināšanu 2,8 % apmērā visiem darbiniekiem, piemērošanu, un lēmumu, kurā izklāstīta nopelnu tabula, atbilstoši kurai atalgojums tiek samazināts par 1 %, un, otrkārt, piespriet iestādei samaksāt atalgojuma starpību, tai pieskaitot nokavējuma procentus, kā arī atlīdzināt zaudējumus.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) J.-P. Bodson un septiņi citi prasītāji, kuru uzvārdi ir iekļauti pielikumā, sedz savus tiesāšanās izdevumus paši un atlīdzina Eiropas Investīciju bankas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 295, 29.9.2012., 33. lpp.

Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2014. gada 12. februāra spriedums — Bodson u.c./EIB(Lieta F-83/12) ⁽¹⁾**(Civildienests — EIB personāls — Darba attiecību līgumiskais raksturs — Darba samaksa — EIB prēmiju sistēmas reforma)**

(2014/C 85/43)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Jean-Pierre Bodson u.c. (Luksemburga, Luksemburga) (pārstāvis — L. Levi, advokāte)

Atbildētāja: Eiropas Investīciju banka (pārstāvji — C. Gómez de la Cruz, T. Gilliams un G. Nuvoli, P. E. Partsch, advokāts)

Priekšmets

Prasība, pirmkārt, atcelt lēmumus piešķirt prasītājiem prēmiju, piemērojot jauno izstrādes sistēmu, kas izriet no administrācijas padomes 2010. gada 14. decembra lēmuma un vadības komitejas 2010. gada 9. novembra un 2011. gada 16. novembra lēmumiem, un, otrkārt, arī prasība piespriest atbildētājai samaksāt atalgojuma starpību, kā arī zaudējumu atlīdzību

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) J.-P. Bodson un septiņi citi prasītāji, kuru uzvārdi ir iekļauti pielikumā, sedz savus tiesāšanās izdevumus paši un atlīdzina Eiropas Investīciju bankas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 295, 29.9.2012., 34. lpp.

Prasība, kas celta 2013. gada 20. decembrī — ZZ/FRA

(Lieta F-97/13)

(2014/C 85/44)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ZZ (pārstāvji — L. Laure, M. Vandenbussche, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūra (FRA)

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu iecelt FRA vecākā programmas vadītāja amatā (*Senior Programme Manager*) citu kandidātu un no tā izrietošo lēmumu neiecelt prasītāju otrā vecākā programmas vadītāja amatā, kas bija minēts paziņojumā par vakanci.

Prasītājas prasījumi:

- atcelt direktora 2013. gada 5. februāra lēmumu, ar kuru prasītājai ir paziņots, ka FRA direktors ir izvēlējis iecelt vecākā socioloģiskās izpētas programmas vadītāja (AD8) amatā citu kandidātu un līdz ar to viņu neiecelt šajā amatā;
- atcelt no iepriekšējā lēmuma izrietošo lēmumu, kuram nav datuma, neiecelt viņu citā vecākā programmas vadītāja amatā, kas bija minēts paziņojumā par vakanci;
- atcelt jebkuru citu lēmumu, kas pieņemts, pamatojoties uz šiem diviem prettiesiskajiem lēmumiem;
- atcelt 2013. gada 11. jūlija lēmumu, ciktāl ar to ir noraidīta prasītājas sūdzība un atteikts uzsākt administratīvo izmeklēšanu, kuru veiktu neapšaubāmi neitrāls, taisnīgs un objektīvs izmeklētājs, faktu konstatēšanai;
- kompensēt prasītājai nodarītos materiālos zaudējumus EUR 550 651 apmērā;
- kompensēt prasītājai nodarīto morālo kaitējumu EUR 70 000 apmērā;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2013. gada 27. novembrī — ZZ/ENISA

(Lieta F-112/13)

(2014/C 85/45)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvis — V. Christianos, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Tiklu un informācijas drošības aģentūra (ENISA)

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt ENISA izpilddirektora lēmumu lauzt prasītāja darba līgumu, kas noslēgts uz nenoteiktu laiku

— piespriet atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasītāja prasījumi:

— atcelt netiešo lēmumu, ar kuru noraidīta viņa administratīvā sūdzība, kā arī jebkuru iepriekšēju prettiesisku lēmumu, tostarp aktu, ar kuru ENISA atlaida prasītāju;

— piespriet izmaksāt prasītājam summu EUR 50 000 apmērā par viņam nodarīto morālo kaitējumu;

— piespriet ENISA atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2014. gada 17. janvārī — ZZ/Komisija

(Lieta F-5/14)

(2014/C 85/47)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvis — É. Boigelot, advokāts)

Atbildētāja: Komisija

Prasība, kas celta 2014. gada 10. janvārī — ZZ/Eiropas Aviācijas drošības aģentūra (EADA)

(Lieta F-3/14)

(2014/C 85/46)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvji — M.T. Bontinck, A. Guillerme, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Aviācijas drošības aģentūra (EADA)

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt EADA lēmumu pagarināt prasītāja līgumu tikai uz vienu gadu, nevis uz pieciem gadiem, pārkāpjot Regulas (EK) Nr. 216/2008/EK 39. pantu

Prasītāja prasījumi:

— atcelt valdes 2013. gada 12. marta lēmumu pagarināt viņa līgumu tikai uz gadu;

— līdz ar to atcelt grozījumu Nr. 2 viņa darba līgumā, ar kuru līgums ir pagarināts uz vienu gadu ilgā laika posmā;

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt Komisijas lēmumu atbrīvot prasītāju no amata saskaņā ar Civildienesta noteikumu IX pielikuma 9. panta 1. punkta h) apakšpunktu bez tiesību uz pensiju samazināšanas pēc iekšējās izmeklēšanas, kas tika uzsākta pēc OLAF izmeklēšanas pret kādu uzņēmumu, un prasība atlīdzināt apgalvoti nodarīto morālo kaitējumu un materiālos zaudējumus

Prasītāja prasījumi:

— atcelt 2013. gada 16. oktobra lēmumu, ko Komisijas drošības dienests nosūtīja uz prasītāja dzīvesvietu 18. oktobrī, un kuru pieņēma trīspusējā iecelēj institūcija lietā CMS 12/042, saskaņā ar šo lēmumu “ZZ ir atcelts no amata saskaņā ar Civildienesta noteikumu IX pielikuma 9. panta 1. punkta h) apakšpunktu bez tiesību uz pensiju samazināšanas” un tas stājas spēkā “nākamajā mēnesī pēc šī lēmuma parakstīšanas datuma”;

— piespriet Komisijai izmaksāt atlīdzību par morālo, veselībai un ģimenei nodarīto, kā arī profesionālo kaitējumu un atlīdzināt materiālos zaudējumus un prasītāja karjerai nodarīto kaitējumu, kas provizorisks ir aprēķināts viena provizorisks euro apmērā par summu, kas ir novērtēta EUR 33 000 apmērā, ko attiecīgā gadījumā tiesvedībā var palielināt vai samazināt;

— katrā ziņā piespriet atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Civildienesta tiesas Reglamenta 87. panta 1. punktu.

Prasība, kas celta 2014. gada 28. janvārī — ZZ/Komisija**(Lieta F-6/14)**

(2014/C 85/48)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ZZ (pārstāvis — F. Van der Schueren, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu, ar kuru prasītajai ir atteikts piešķirt apgādnieka zaudējuma pensiju pēc viņas laulātā nāves

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2013. gada 29. oktobra lēmumu, kas pieņemts atbildot uz prasītājas sūdzību (Nr. R/485/13), ar ko tai ir atteikts piešķirt apgādnieka zaudējuma pensiju pēc viņas laulātā nāves;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2014. gada 29. janvārī — ZZ/Komisija**(Lieta F-7/14)**

(2014/C 85/49)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ZZ (pārstāvis — A. Salerno, advokāts)

Atbildētāja: Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt Komisijas lēmumu samazināt prasītājas pagaidu darbinieka līguma pagarināšanu uz divu gadu ilgu laikposmu trīs gadu vietā

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2013. gada 18. jūlija lēmumu samazināt prasītājas pagaidu darbinieka līguma pagarināšanu uz divu gadu ilgu laikposmu trīs gadu vietā, kas tika piešķirts ar 2011. gada 23. novembra lēmumu;
- noteikt zaudējumu atlīdzību par summu EUR 45 000, tai pieskaitot nokavējuma procentus, kas pienāktos prasītajai, ja Komisijai juridiski nebūtu iespējams viņu iecelt atpakaļ amatā uz vienu gadu ilgu periodu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2014. gada 31. janvārī — ZZ/EIB**(Lieta F-8/14)**

(2014/C 85/50)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ZZ (pārstāvji — A. Senes un L. Payot, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Investīciju Banka

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt atbildētājas lēmumu, ar ko ir atteikts paaugstināt prasītāju amatā no funkciju grupas F uz funkciju grupu E.

Prasītājas prasījumi:

- atcelt konkursa komitejas 2013. gada 23. oktobra lēmumu;
- piespriest EIB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV